

EESTI SKAUT

Eesti Skautide Ühingu ajakiri

Detsember–Jõulukuu 2004

KASULIK TEADA

HUNDUDELE

KÕRVEMAA LIPKONNAST

GILDIVEERUD

VÄLIÕPPUSTEL

NOORTEÜHENDUSTE
SUVEPÄEVAD PÄRNUS

JÕULUJUTUD

SÕNA ON GAIDIDEL

KÕRVEMAA 2004

TARUS SOOMEMAAL

ERNA MATK

JÕULUKS

Ole terve tulemast,
Jõulupüha ülevast!
Uuesti sa kuulutada
Inglisõna ilusat.

Selle kalli sõnaga
Sõua üle ilmamaa,
Et ta kõlaks kõigile
Sütitavalt südame.

[Laste Jõulu-album, i.a./

Skaudiv-gaidid Soomes jamboreel TARUS tänavu juulis.

ÜHESKOOS EDASI!

SKM. KRISTJAN POMM
PEASKAUT

Eeloleval 2005. aastal saab Eesti Skautide Ühing 10 aastaseks. 10. juunil 1995. aastal päädisid 1980ndate aastate lõpust alanud mõttevahetused ja läbirääkimised sellega, et otsustati luua täiesti uus skaudiorganisatsioon – Eesti Skautide Ühing. Ja see otsus oli õige. Kinnituseks olgu kasvõi see, et juba aasta hiljem sai ESÜ Skautide Maailmaorganisatsiooni (WOSM) liikmeks ja oleme suutnud korraldada edukalt mitu suurlaagrit ja pika reatoredaid üritusi. Õnneks ideid jätkub ja skautlus oma rohkete väljunditega on kindlalt arenemas.

Olles ise olnud seotud skautlusega pea et selle taastamise algusest on nii mõnigi kord olnud tunne, et kaua siis veel võtta kohustusi ja minna vastu väljakutsetele, mis sageli tähendavad eemal olemist kodust, millestki loobumist, unetuid öid või siis üritustel uinumist koolimaja külmal kivipõrandal magamiskotis. Aga ikka tuleb endas leida uut jõudu ja indu, et olla osake maailma suurimast noorteorganisatsioonist ja aidata kaasa skautluse arengule. Parim motivaator on kordaläinud üritus, noortega koos olemine ja nendega ühiselt erinevate ürituste korraldamine või siis lõbusad skaudiüritused. Samuti võib rõõmu tunda, kui panustatud energia ja vaev on toonud tulemusi ning rahulolu.

Päris kindlasti on skautlus meist igäühte mõjutanud, andnud juurde organiseerimis- ja suhtlemisoskust, õpetanud igasugustes oludes hakkama saama ja naeratama raskustele. Need on vajalikud oskused, et elus parimal moel edukas olla ja kindlasti on vaja neid oskusi pidevalt arendada ja lihvida, et jätkuvalt oleks võimalik tunda end hingelt ja jõult noorena. Kõik see olgu meist igäühele, kes skautluses kaasa lööb, innustuseks ja skautluses olemise tahte hoidjaks. Leidke jõudu, et üksteist toetada ja aidata ning noori ja juhte meie juures hoida ja tegevusse juurde tuua. Üheskoos on lihtsam ja parem.

Head skaudijuhid, hoidke seda soovi olla aktiivselt skautluses, sest skautlus on ainulaadne ja sõnulseletamatult parim võimalus, et midagi endast anda ja saada vastu kogemusi, rõõmu ning tänu.

Suur tänu kõigile, kes on jätkuvalt valmis minema vastu uutele väljakutsetele ja pakkuma tänastele noortele mitmekülgset skautlikku tegevust.

Soovin kõigile toredat uut tegevusaastat, mõnusat suurlaagrit „Rännumaa”, õnnestumisi üritustele ja ikka head skautlemist!

PEATOIMETAJA VEERG

SKM. LEHO MÄNNIKSOO
EESTI SKAUT PEATOIMETAJA

Lugupeetud lugeja! Järjekordse skaudiajakirja detsembrinumbris leiate seekord kalendri tagaküljelt skautluse looja Bi-Pi visioone skautluse ühiskondlikust olemusest. Skautluse rajamisel oli esikohal ühiskonna teenimise aade. Selleks, et seda süvendatult ellu viia, on vaja erioskusi ja -teadmisi.

Skaudiastmed nõuavad üldist ja laia teadmiste ringi, mida igal skaudil on oma skaudielus vaja. Ühiskonna heaks teenimiseks aga on lisaks sellele tarvis osata midagi erialast. Skaudierialad on suunatud isikule, mitte teatud eriala või eluvaldkonda valdavale grupile, üksusele, ühendusele. Siinkohal vaadake, mida ütles selle kohta Robert Baden-Powell: „„Skautluse” all mõeldakse metsameeste, uurimisretkedest osavõtjate, jahimeeste, meremeeste, lendurite, uusasukate ja piirivalvurite tööd ja omadusi... Ühiskonna teenimise ühe näitena võiks esile tuua Inglismaa skautide pääste- ja tuletõrjeteenistuse... Grupp moodustatakse, varustatakse ja õpetatakse välja eelkõige tuletõrjeks, kuid ka abi andmiseks teiste õnnetuste puhul... Kui rühma sooritusvõimsus ja valmidus kasvab, suureneb ka publiku huvi selle vastu. Skaudi liikumist nähakse siis kaks korda vajalikumana: poiste kasvatussüsteemina ja ühiskonna tähtsa teenijana.”

Tiheda rahvastikuga maades, kus ainuüksi ühe linna rahva arv ületab mitmekordselt kogu meie Eestimaa rahvaarvu, on muidugi mõeldav selliste lokaalsete skaudigruppide loomine ja kohapeal ka nende varustamine vastavate vahenditega. Meie oludes on mõeldav sellist ühiskonna teenimise vormi arendada ainult läbi keskuste, kui tahetakse midagi tõsiselt ära teha. Nõnda saab kõige ratsionaalsemalt kasutada õppeks vajalikku raha, õppevahendeid ja eriala tundvaid inimesi. Seda just erialaliste laagrite ja õppekogunemiste korraldamisega, kus saavad kokku nii eri paikades tegutsevad erialagrupid kui ka seda eriala viljelevad üksikskaudid. Nende oma otsustada oleks, kas tegutseda ka mõnes piirkondlikus allüksuses, kui see üldse seal olemas on. Olen lugenud Pranstusmaal metsatulekahjusid valvavate skaudiüksuste tegevusest, mida rahastab riik. Olen olnud Eesti poisiteliikumise üks juhtidest ajal, kui skautlus oli keelatud, kuid meil tegutsesid ülevabariiklikud noorte tuletõrjujate, noorte liiklusinspektorite, noorte meremeeste, mopeedi-, kartautode, purjetajate, jääpurjetajate jt ühendused ja grupid, tean öelda, et nad arendasid ka head koostööd. Paljud leidsid sealt endile elukutse ja nad töötavad veel praegugi edukalt valitud erialal. Üks nendest, politseikomissariks tõusnud Mart Laan, andis ühiskondlikku kohust täites oma elu. Skautlus oma eripalgelisusega peaks andma võimalusi sellisteks arenguteks.

60 AASTAT ALGUSEST

Välis-Eesti skautluse algus pagulasskautidena

II Maailmasõja keerdsõlmedest ei pääsenud ka eesti skautlus ega gaidlus. Skautlik liikumine Eestis keelustati 1940. aastal ning taastati 1980-ndate lõpuaastatel. Ligi 50 aastat ei toimunud skautlus Eestis. Kuid eesti skautlus on tegutsenud 60 aastat väljaspool Eestit, alguses kui pagulasskautid ning peale Eesti taasiseseisvumist välisest skautide nime all.

1944. a. Rootsi põgenenud eestlased koondati põgenike-laagritesse, kus taaselustus kultuuriline ja rahvuslik tegevus. Enamus olid arvamusel, et peatselt vabaneb Eesti ning saadakse koju tagasi. Laagrites loodi ühistegevuslikke rühmitusi nagu laulukoorid, käsitööringid, eesti koolid ning samaaegselt ka skautid kui gaidid. Sarnane olukord oli ka Saksamaal peale II Maailmasõda, erinevus ehk selles, et Rootsi laagrid suleti aasta jooksul ning põgenikud suunati Rootsi ühiskonda, kuna laagrid Saksamaal aga kestsid pikemaajaliselt, osaliselt kuni 1950 aastatesse.

Pagulasskautlus sai alguse Rootsi laagrites sügisel 1944. a. ja Eesti Skautide Malev Rootsis loodi 1945. aasta jaanuaris. Saksamaal moodustati esimesed skautüksused mais 1945 ja sama aasta augustis keskne juhtkond – Keskbüroo. Võõrsil taasrganud skautlusega ühinesid endised noorkotkad ja nende juhid.

Algaastatel oli puudus emakeelsest skautlikust kirjandusest. Kuigi Rootsis tegutses skautlus, oli raskusi rootsi keelega. Saksamaal ei olnud keelelisi raskusi, kuid samas ei tegutsenud seal skaute. Erinevates tingimustes ühesugused vajadused: eestikeelsete skautlike käsiraamatute ja kirjanduse puudus ning – katsete nõuete järgi. Algaastate omapäraks oli suhteliselt rohke eestikeelne õppekirjanduse väljaandmine – Hiituli, Tulehoidja, Lokulaud, Põhjamaa tähistel, Skautlikel õppeväljakuil, Põhjavalgus jne. Paljud ilmusid aastakümneid, nagu näiteks Tulehoidja kui Skautlikel õppeväljakuil.

Huvitava osa tolleaegsest skautlusest moodustas vangilaagris tegutsenud skautlipkond Okaskannel. See üksus sai teoks tänu inglasest laagri komandandile ning tegutses umbes neli kuud – 24 tundi päevas.

Pagulasskautlus võttis omaks, et oleme eesti skautid, kuid Rootsis meid ei tunnustatud, sest nad soovisid meid näha kui osa rootsi skautüksustest. Üksustel näiteks ei lubatud kasutada Eesti lippu. Lahenduse leidsime üksuse lipu näol, kus ühel pool oli Eesti lipp, sini-must-valge, ning teisel pool lipkonna märk ja nimi. Skautluse üheks sihiks oli säilitada eestlust võõrsil ning tegutseda vaba Eesti heaks. Rootsis avanes võimalus rootsi skautluse raames tutvustada eestlasi ja meie rahva hilist ajalugu. Jõulised väljaastumised ja edukus rootsi skautlaagrites tõi peatselt eesti skautide all-laagrite lipumasti Eesti lipu – lipp, mille avalik kasutus siis oli keelustatud. Skautid olid pea ainsad, kes tollel ajal viisid Eesti lipu ja meie lähiajaloo kohaliku avalikkuse ette.

Saksamaal taasorganiseerunud eesti skautlus leidis tunnustust nii Inglise kui USA tsoonides, eriti liitlaste sõjaväe poolt. Eesti Skautide Malev leidis taastunnustust WOSM'i (Maailmabüroo) poolt tänu ennesõjaaegsetele suhetele. Nii osalesid eesti skautid Saksamaalt 1947. aasta Pariisis toimunud Rahu Jamboreel kui täisõiguslikud WOSM'i liikmed. Rootsis tegutsesid eesti skautid osalesid Jamboreel Rootsi esindusüksuse koosseisus.

Foto skm. Ervin Aleve
Sügisel 2004 Kotkajärvel.

Kell, mille kõrval seisan, on Toronto Eesti Maja kooli kell, nüüd juba ligi 150 aastat vana.

Peale Rahu Jamboreed toimunud Maailmakonverentsil tühistati pagulasskautluse tunnustus WOSM'i poolt. Sellega tühistati nii Eesti Skautide Maleva kui teiste raudeesriide taguste maade skautide kuuluvus Maailmabüroosse.

Tänapäeva kiirete ja soodsate suhtlemisvahenditega on raske mõista sideraskusi peale II Maailmasõda. Peamiseks sidevahendiks oli post, mis oli kole aeglane. Telefon aga oli liialt kulukas ning enamus skautijuhtidel puudus siis ka telefon. Kommunikatsiooniraskused esinesid nii riikide vahel kui ka piirkonniti. Aastakoosolekud (AK'd), kus kohtuti ning arutati skautlust, arenesid ja tugevnesid ka isiklikud sidemed. AK'dest osavõtmised ühtlustasid nii skautlusest arusaamasid, kuid enamalt tiivustasid ühtekuuluvustunnet: oleme eesti skautid.

Eesti skautide tegevus kahes eri riigis tõi esile erinevad skautlikud suunad. Saksamaal tegutseva eesti skautluse omapäraks oli põhiliselt BP skautluse kombid ja tavad, kuna Rootsis tegutsev eesti skautlus arenes rohkemalt rahvuslike suundadega. Kuid ühised olid põhilised arusaamad ja vajadus eesti skautluses rakendada rahvuslikku joont. Nii siis kui ka hiljem on skautlus olnud kohaks, kus välis-Eesti noortele on õpetatud teadmisi eesti ajaloo, maateadusest, riigist, kultuurist, rahvuslikust omapärast jne. Just see, mida Eestis õpetavad koolid. Ka on skautlus kohaks, kus suhtlemine toimub eesti keeles ja paljudele on see olnud keelekümlbluseks.

Aastal 1950 loodi uus eesti skautluse keskorganisatsioon Eesti Skautid Paguluses, mis hiljem muutus Eesti Skautide Liiduks. Samal ajal algas ka suurem eestlaste ümberasumine Saksamaalt kui Rootsist ja peamiselt USA'sse, Kanadasse, Austraaliasse, Brasiiliasse ja Argentiinasse. Sinna, kuhu asuti, loodi ka eesti skautüksused.

Eeloleval tegevusaastal tähistame eesti skautluse 60 tegevusaastat võõrsil. Kuni tänaseni on jätkuvalt meie katsetes rahvuslikud nõuded ja meie tegevus toimub eesti keeles. Meie liikmeid on umbes 500, meie tegevjuhid kui ka noored on teine põlvkond, sündinud väljaspool Eestit ning paljude noorte üks vanematest ei ole eesti soost.

Veel tegutsevad eesti skautide malevad Kanadas, Rootsis ja USA's. Skautmastrite koondised tegutsevad Austraalias, Kanadas, Rootsis ja USA's. Meie vanimad lipkonnad on üle 50 aasta vanad.

Kurakämlaga SKM. JAAN LEPP,
EESTI SKAUTIDE LIIDU PEASKAUT

FINNJAMBOREEL SOOMES

Soomes Taruses toimus 28.08.–05.08.2004. a. V Finnjamboree (Soomes skautide suurlaager). Laagrisse tuli 12 000 skauti üle kogu maailma. Eestist oli skaute ja gaidide kolmekümne ringis.

Saime kohe laagrisse sõidul tuttavateks hiinlaste ja inglasega, kellele oma keelt õpetasime ja saime ka ise uusi sõnu harjutada. Hiljem tutvusime veel soomlaste, taanlaste ja rootslastega. Olen kindel, et kõik said seal palju unustamatuid kogemusi ning leidsid rohkesti uusi sõpru nii kodu- kui ka välismaalt.

Ilm oli väga muutlik. Esimesed kolm päeva tuli lõpumatut paduvihma, mis laagri lõpuni aina üllatas. Kõik olid üleni läbimärjad, vihma aina sadas ja sadas, tänavad ning laagriplats olid üleni porised ja lompe täis. Pilt oli üpris masendav, aga laagriliste vaim ei kustunud.

Meie telgi lagi oli nagu sõelapõhi ja vett sadas sisse. Seda ei olnud pingule tõmmatud, sees oli päris džungel ja põrandaks olid kaevikud ja mäed.

Koheselt, töökad eestlased nagu me oleme, pingutasime telki ning kitkusime võsa telgist välja ja muretseme katusele kile peale. Tegime varjualuse pinkidega, tõmbasime nõõrid üles, et varustust kuivatada (vihmata hetkedel) kõitsime kokku sildi „Estonia” ja panime kahe puu vahele Eesti lipu lehvima.

Söök oli väga omapärane. Saime näiteks kalasuppi, erinevaid ühepajatoite, kartuli-vorsti suppi, pannkooke (millest paraku eestlased ilma jäid) ja ühel õhtul ka puuviljade segu. Piiramatus koguses oli leiba ja karjala pirukat.

Palju oli erinevaid tegevusi igas vanuses laagrilistele. Saime teha endale ise vöö ja sae, käisime „kanuutamas”, orienteerumas, mõned ka matkal. Meile oli ette valmistatud retk skauditarkuste näitamiseks. Seal pidime süütama lõkke, kindlaks tegema puude liike, matkaks õiged toiduained valima, kummikut parandama, varjualuse ehitama, kaarti lugema, telgi püstitama ja selle ümbruse korda seadma. Kummikuninale paigaldasime südamekujulise lapi ning saime kõvasti kiita oma oskuste eest.

Meelde jäävad ka avamis- ja lõputseremoonia, lõkkeõhtud, pesakastide ehitamine (teised istutasid puid, korrastasid metsa jne), saunas käimine, külalistepäev ja muidugi Uitto all-laagri vaheline jalgpall.

Panime oma skaudi-gaidi segavõistkonna kokku. Hiljem saime teada, et mäng toimub topsid peas. Tegime endale Eesti lipud põskede peale (kuna kellelgi mingeid värve ei olnud, tuli läbi ajada meigiga). Meeskonna nimi oli muidugi „Eesti”. Skautidest-gaididest koosnevad kaasaalajad olid tasemel. Kellelgi teisel ei olnud nii palju toetajaid ja lõpuks oli ka enamik välismaalasi meie poolt. Võit tuli väga raskest mängust soome-rootsi segameeskonna vastu. Nad olid meist kolm korda suuremad, aga Remi suutis siiski meile võiduvärava lüüa. Võistkonnas

olid Remi, Sven, Mari, Anni ja Karolin skautidest ja Ott, Antti ja Alari gaididest.

Saunaskäik oli omamoodi kogemus. Väga naljakas oli jälgida välismaalaste üllatust ja imestust, mis see saun on. 40-kraadises kuumuses tormasid nad liigset palavust kurtes välja. Tore oli ka ujuv-saun. Selle kütja oli Haapsalus käinud ning väga huvitatud meist. Palusime tal kogu aeg leili juurde panna, kuni ainult eestlased sauna jäid ja siis nõudsim ka veel lisa. Hiljem laulsime talle eestikeelseid laule („Öllepruulijat”), nii et saun hoogsalt kiikus.

Veel oli võimalik külastada skaudi-gaidi muuseumi, jumalateenistusest osa võtta, laadal ringi vaadata, märke vahetada, matkatarvete poes käia, osa võtta päästekursusest ning palju muud. Ei tohi ka unustada Aune sünnipäeva, mida skaudid ja gaidid tähistasid üheskoos. Valmistasime sünnipäevalapsele suure üllatuspeo. Mängisime mitmesuguseid eesti mänge, mida möödudajad imestusega jälgima jäid, ning söime kooki. Õhtu lõpetasime sõprusketiga.

Selle laagri kohta käis ütlus, et alguses ei saa vedama ja pärast ei saa pidama.

Laagri lõpp oli väga raske. Kõik kogetud sündmused jooksid mõttest läbi ja tuli lahkuda uutest sõpradest. Nädala algust muserdav vihm oli juba ununenud ja ainult head mõtted meeles. Kõik tõdesid, et see jamboree jääb neile alatiseks meelde.

Peale laagrit oli võimalus osaleda 3-päevases Home Hospitality's, mida enamik ka kasutas. Skaudid veetsid oma aja Tampere ja gaidid Helsingis. Tutvusime soome kultuuriga, käisime lõbustuspargis ja, vastavalt pere huvidele, mitmekülgsete tegevustega.

VANEMSKAUT KAROLIN LILLEMÄE

Foto Doris Treier

Nii nägi välja meie jalgpallimeeskond.

X EESTI SKAUTIDE ÜHINGU ÜLDKOGU

20. novembril kogunes ESÜ üldkogu koosolek Raplas. Koosolekul kinnitati ESÜ 2003/2004 tegevus- ja majandusaruanne ning revisjonikomisjoni aruanne, 2004/2005 aasta tegevuskava, võeti vastu 2004/2005 eelarve ning kinnitati liikmemaks tegevusaastaks 2005/2006, muudeti põhikirja.

Toimusid valimised peastaabiliikmete, aukohtu ja revisjonikomisjoni liikmete ning EGL ja ESÜ sihtasutuse juhatuse liikme ametikohtadele. Peastaabis täitus ametiaeg infojuhil, vanemskauditööala juhil ja välissekretäril. Tagasi valiti vanemskauditööala juhi kohale nskm. Heikki Mutso ning välissekretäri ametikohale nskm. Tanel Peets. Infojuhi ametisse valiti skj. Mikk Leedjärv.

Aukohtu esimeheks valiti skm. Eenok Haamer ning liikmeteks valiti nskm. Mairi Saar ja skj. Jüri Ehandi. Revisjonikomisjoni liikmeteks valiti skj. Kadri Hein ja nskm. Sten Luik. EGL ja ESÜ Sihtasutuse juhatuse liikmeks valiti nskm. Birgit Villa.

Toimusid viljakad rühmatööd, kus arutati juhtide motiveerimist, uute juhtide leidmist, Tagametsa planeeringut ning ESÜ juhtimisega seonduvat.

Kinnitati muudatusettepanekud ESÜ 2003–2008. aasta arengukava osas.

SKJ. MIKK LEEDJÄRV,
ESÜ INFOJUHT

EUROOPA VABATAHTLIK TEENISTUS

MIS? Euroopa Vabatahtlik teenistus on programmi Euroopa Noored alaprogramm, mis toetab 18–25 aastaste noorte lühi- ja pikaajalist vabatahtlikku teenistust mõnes teises Euroopa riigis. Vabatahtlikuna saab töötada mittetulunduslikus sektoris – noortekeskuses, sotsiaalasutuses, looduspargis vm.

MIKS? Projektis osalemine pakub sulle võimalust panna ennast proovile uues kultuurikeskkonnas, tutvuda vastuvõtva organisatsiooni töövaldkonnaga, saada uusi teadmisi ja kogemusi, õppida keeli, saada väärtuslik iseseisva elu kogemus ja palju muud.

KUS? Vabatahtliku teenistuse projektides on võimalik osaleda kõikides EL liikmesriikides, EL kandidaatriikides, Euroopa majandusruumi riikides ning mitmetes kolmandates riikides.

MINA EI MAKSA? Projekt saab täieliku rahalise toetuse, kui see kiidetakse heaks nii saatva kui vastuvõtva riigi Euroopa Noored rahvusliku büroo poolt.

KES MIND AITAB? ESÜ on olnud mitu aastat mitmete vabatahtlikele saatvaks organisatsiooniks ning see on olnud positiivne kogemus nii vabatahtlikele kui ka organisatsioonile. Oleme ka tulevikus saatvaks organisatsiooniks aktiivsetele noortele, kel soov minna vabatahtlikuks.

Kel tekkis huvi, leiab täpsemat infot internetist www.noored.ee ja küsimustele vastuseid saab ka telefonilt 55662072 Kadri Hein (endine vabatahtlik) või e-maililt kadri_hein@yahoo.com.

PRESIDENDIVALIMISED

Oktoobrikuu alguses toimus Pärnu lähedal Tõstamaal EGL-i korraldatud tore üritus. Sellest suurest ja uhkest sündmusest (ega iga päev skaudid ja gaidid omale uut presidenti ei saa!) võttis osa umbes 30 inimest. Skaute oli kohal vaid kaks. Ökoskaute esindas Ande ja RSM-i Birgit. Siiski – presidendikandidaate oli kokku neli, pooled neist skaudid. Valitsuse eesotsa soovisid kuuluda gaidide poolt Teet ja Leiu, skautide poolt Ande ja Valdik. Kuigi viimane ise kohale ei saanud

tulla, tervitas ta oma valijaid videotervitusega. Kaks päeva võistlesid presidendikandidaadid omavahel, kasutades üksteise ületrumpamiseks kordamööda nii jõudu kui mõistust. Kõiki neid pingutusi kroonivad lähenevad valimised ning uhke, vastvalitud presidendiga vastuvõtt. Seekord soosis õnnega – presidendiks sai rahva tahtel Teet. Ja kuigi meie üle vaatab nüüd gaidist presidendiga kõikenägev silm, ei ole selles midagi halba, sest üritus oli tõepoolest hästi korraldatud ja meelde jääv!

ANDRES JAKOVLEV

ÖKOSKAUTIDE TALVELAAGER 27.-29.12.2004

• 27.-29. detsembril toimub **Ökoskaute talvelaager**

Harjumaal **Harju-Ristil**. Kavas on jahilaskmisega ning kontrollpunktidega talvematk, skautlik kaminaõhtu, jõulupidu koos rongkäiguga Padise kloostri, foorumiteater, ramborada hundudele, keskkonnaõpe ning palju muud huvitavat. Laagrisse on oodata ka noorjahimehi Padiselt.

NB! Võimalus on anda ka skaudivannet või hundulubadust (soovist ette teatada).

• **Transport.** Väljumine 27.12 Piritalt kell 9.00, Balti jaamast kell 9.30. Saabumine 29.12 Balti jaama kell 17:00, Piritalle kell 17:30.

• **Vajalik varustus.** • magamisalus ja magamiskott • hügieenitarbed ja saunarätt (läheme sauna) • vahetusriided • vahetussokid ja villased sokid (vähemalt kaks paari) • kirjutusvahendid ja

märkmik matka ja õpitu ülesmärkimiseks • skaudid võtavad kaasa skaudivormi ning skaudi taskuraamatu • lisaks varustus, mida eeskujulik skaut laagrisse minnes maha ei jäta.

• Osavõtutasu **110 krooni** ühe inimese kohta. Osavõtutasu tasumisel MTÜ Ökoskaudid arveldusarvele **332037650007 Sampo pangas** peab esitama ka ülekannet kinnitava dokumendi koopia (võib olla ka printitud). Osavõtutasu on võimalik maksta ka sularahas.

• Teata oma osavõtust nii kiiresti kui võimalik!

• **Info ja registreerumine:** Annika Träss: tel. 51993628; e-mail: annika.trass@mail.ee. Lisaks täiendav info koondustel.

Ökoskaute Pirita lipkonna rühmajuht Deivis Treier

KÕRVEMAA 2004

Keskonnaskautide ja jahimeeste koostöös läbiviidud järjekordse projekti „Ökoskaut-noorjahimees 2004“ raames toimus tänavu juulikuus Järvi järvede piirkonnas Pikkjärve ääres V keskkonnalaager kahe jahindusliku päevaga.

Ökoskautidele on mõningad skautluse vedajad öelnud, et jahimeestega koostöö ei vasta skaudiseaduste sellele punktile, kus on öeldud, et skaut on loomade ja looduse sõber. See on muidugi sügav väärarvamus, sest kui lugeda kasvõi meie käesoleva ajakirjanumbri peatoimetaja veerustki, on maailma skautluse rajaja öelnud, et „skautluse“ all tuleb eelkõige mõista „uurimisretkedest osavõtjate, **jahimeeste**, meremeeste, lendurite, uusasukate ja piirivalvurite tööd ja omadusi“. Siit saab vast selgeks ka, miks ökoskautide varasemates laagrites on koostööd tehtud piirivalvuritega ja käidud neid abistamas õppustel, kus treeniti teenistuskooeri metsas eksinud lapsi leidma. Rutjal laagris oli kavas piirivalvurite päev, kus tehti tutvust piirivalvuri tööga ja piirivalvuriks õppimise võimalusega. Ökoskautide talitusjuht Deivis on praegu piirivalvur, mitmed staabiikmed aga metsameesteks õppimas.

Jahimehed on parimad loodusetundjad ning nende töö ei piirdu ainult loomade jahtimisega, vaid suurem osa sellest on hool, et loomad metsas tugevad ja terved oleksid ning nende populatsioonid elaksid tasakaalus. Ökoskautid on selles töös osalenud nii toidu viimiseks metsa kui ka metskihtedele sõimede ehitamisega, kitsede toidukohtade ümbruse võsast puhastamisega ja ka lindudele pesakastide valmistamise ning ülespanemisega. Ka metsaistutamine kuulub selle tegevuse juurde.

Nendest laagritest on olnud osavõtt avatud nii skautidele, noorkotkastele, gaididele, kodutütardele kui ka noorjahimeestele, kellest paljud abistavad jahimehi juba tõelistel jahtidel.

Järjekordne laager „Kõrvemaa 2004“ võttis eesmärgiks RMK loodud puhkeala puhastamise hooletult loodusega ümberkäivate vurlede kohalviibimise järgedest. Seda tehti päevast päeva muu laagrielu kõrval ja korda ta sai!

LAAGRIELUST

Keskonnateadlikkuse üldisest kesisest tasemest andsid laagripaigas tunnistust kasvõi terariistadega täksitud ja vigastatud puud. See oli esimene näitlik õppevahend, millest igauks omad järeldused pidi tegema. Traditsiooniline kahepäevane väliööbimisega matk oli igale uustulnukale katsekiviks, mis näitas kohe sellest osavõtja valmisolekut raskuste ületamiseks. Igast sellisest matkast räägitakse tagantjärele mitmesuguseid legende, tehakse tähelepanekuid ja analüüsitakse nähtut. Üks põnevamaid päevi oli ka Kõrvemaa laagris see, kus hommikust õhtuni paukusid mitmesuguse kaliibriga püssid. Sel päeval külastas laagrit Tallinna Spordi- ja Noorsooameti esindajana olümpiavõitja Erika Salumäe, kes ka sporting-laskmist proovis. Ta oli käinud mitmetes lastelaagrites, aga ütles, et skaudilaager jättis talle sügva mulje ja kui kunagi abi tarvis läheb, siis on ta alati valmis seda skautidele osutama. Temast jäid meile kaardid autogrammidega.

Suurt pinget ja sportlikkust pakuvad alati ka jahinduslikud mitmevõistlused. Põnevaima kultuurielamuse valmistas mui-

dugi teatriõhtu, mille viis läbi näiteTrupp meie vanemskaut Andres Jakovlevi käe all.

Juulikuu teisel nädalavahetusel aga pandi laagrikateldes keema hernesupp. Kui Vormsi laagris toitit ökoskaut-noorjahimeeste laagrikööki kohaliku koguduse laulupeo rahvast, siis tänavune hernesupp oli määratud peale laagriliste ka Teises maailmasõjas punaste poolt mahalastud Eesti lendureid mälestama tulnud rahvale. Pidulikust tseremooniast mälestuskivi juures võttis osa ka meie laagri skaudimundris esindus. Vestluses veel elus lendurveteranidega rullus skautide ees lahti laiemale üldsusele unustusehõlma kadumas mälestus eesti mehemeestest ja nõukogude relvajõudude autusest praktiliselt ju relvad maha pannud eesti sõjaväelaste suhtes.

Laagri lõpuni oli jäänud siis veel üks päev. Tuhkrute salga juht, vanemskaut Annika Träss, küsitles laagri lõpus oma salga liikmeid ja sai huvitavaid vastuseid. Mõningad neist.

Kuidas said teada meie laagrist?

Vanaisa „Linnalehest“ luges. Internetist. Sõber kutsus.

Miks sa tulid laagrisse?

Et oleks suvel midagi teha ja siin ei ole elektrit. Sellepärast, et siin on jahimeestega ka tegu. Lugesin kava läbi ja hakkas meeldima. Et saada osavamaks ja targemaks.

Kuidas oled rahul laagri tegevusega?

Jaa... aeda oli lahe ehitada. Lökkeõhtud olid väga hästi korraldatud ja näidend oli lahe. Ööhäire oli lahe, ma jäin isegi uskuma. Ümber järve jooksmine oli lahe. Ei teadnud enne, et skaudilaagris on nii lahe!

LÕPETUSEKS

Ökoskautidel oli mööduval 2004. aastal kavas neli kõigile avatud laagrit: talvelaager, kalastuslaager, keskkonnalaager ja laskurlaager. Neile lisaks Rabakolli ralli. Neist jäi ära vähese osavõtuhuvi tõttu kalastuslaager ja Rabakolli ralli, muidugi mõjutas meeolusid ka väga vihmane suvi. Me ei tea veel, mida toob järgmine, 2005. aasta. Suuremat keskkonnalaagrit ei tule, see on kindel, sest kõikide pilgud on ju nüüd pööratud suurlaagri suunas.

Ökoskautid soovivad head jõulukuu meeolu ja aastavahetust kõigile skaudiliikumisest osavõtjatele ja meie ajakirja „Eesti Skaut“ lugejatele. Eesti Skautide Ühingu aga edukat suurlaagri läbiviimist uuel aastal!

LEHO MÄNNIKSOO

Ökoskautide ühtne rivi austamas langenud lendurite mälestust

KIM

Kim tegi tuhandast ja jahust segu ja määris uue tuttava sellega kokku.

Jätkame katkendite avaldamist Robert Baden-Powell'i skaudi- raamatust „Scouting for Boys“.

Hea näite sellest, mida skaut teha peab oskama, võib leida Rudyard Kiplingi jutust „Kim“. Tegelikult oli tema nimi Kimball O'Hara, kelle isa teenis Iiri rügemendis Indias. Ta vanemad surid, kui poiss oli väike. Tema eest hoolitses tagasihoidlikes tingimustes elav tädi. Kimi mängukaaslasteks olid kohalikud lapsed ja nii õppis ta ära nende keele ja kombed.

Ta reisis koos vana preestriga Põhja-Indias ja kohtus juhuslikult oma isa vana rügemendiga. Kim vahistati, kui ta nende laagrit uurima läks. Tema lähemal usutlemisel saadi teada, et ta isa oli sellesse rügementi kuulunud, ning seetõttu otsustati poissi koolitada. Kui Kim pühade puhul aga puhkuse sai, läks ta alati kohalike elanike juurde, nagu oleks ta üks nendest.

Ta sai tuttavaks salaluure liikme Mr. Lurganiga, kes kauples kalliskividega. Kui Lurgan sai teada, et Kim tunneb hästi kohalikke, arvas ta, et poiss sobiks hästi nende osakonda. Kõigepealt pidi noormees paar katset läbima.

Mr. Lurgan proovis Kimi hüpnootiseerida, tema mõtteid enda omadele allutades. Katse seisnes selles, et ta viskas veekannu tükkideks ja Kim pidi proovima seda uuesti terveks kujutleda. Kui ta oleks seda teinud, oleks Lurgan saanud tema mõtetesse sisse tungida. Kim nägi katkist anumast ja keeldus uskumast, et see võiks uuesti terve olla. Ühel korral läks see trikk peaaegu läbi, sest Kim nägi kujutist tervest kannust, aga see haihtus.

Enamus inimesi oleks hakanud kujutlema ja oleksid oma mõtted ära kaotanud ja siis oleks kerge olnud neid mõjutada. See katse näitas, et Kim on sobiv.

Järgmine õppetund oli väikeste detailide meeldejäätmine. See on skaudi tähtsaim treening ja kõik peaksid iga päev ja igal pool seda harjutama. Lurgan näitas Kimile minuti jooksul kandikutäit erinevaid kalliskive, siis kattis ta need kinni ja küsis, kui palju ja milliseid kive poiss näinud oli. Alguses arvas ta vaid mõne kivi ära ja ei osanud neid täpsemalt kirjeldada. Aga harjutamine teeb meistriks ja natukese aja möödudes oskas ta juba kõiki nimetada.

Kim reisis ühe agendiga koos, kes oli vana hobusekaupleja Afghan. Ükskord toimetas Kim mehele salajase teate, millega tegi talle väga suure teene. Teinekord kuulis Kim pealt, et kohalikud plaanisid tema sõpra tappa.

Ta teeskles magamist, siis väitis, et ta nägi öudusunenägu, mis andis talle võimaluse arvatavate tapjate juurest ära minna ja oma sõpra aegsasti hoiatada. Sellega päästis ta Afgani elu.

Lõpuks võetigi ta salateenistusse tööle. Kimile anti salasignaali – märk, mida kaela ümber kanda. Lisaks laused, mille abil teisi ära tunda. Skautidel on ka salamärgid, mille abil üksteisega ühendust võtta.

Kuna Indias on salateenistuses väga palju liikmeid, ei tunne nad üksteist nägupidi, seega on neil märgid, mille abil omased vaenlastest eristada.

Ükskord rongiga sõites kohtas Kim agent. Mees oli kohalik, kohe oli näha, et ta oli suures hädaohus, sest ta oli raskesti haavatud. Ta seletas teistele reisijatele, et ta oli vankrite kokkupõrkes viga saanud. Kim, nagu hea luuraja, märkas, et löikehaavad olid teravad ja mitte sellised kriimustused nagu saadakse vankrilt kukkudes ja seetõttu ei uskunud teda. Kui mees oma pead sidus, märkas Kim, et tal on samasugune medaljon nagu tal endal. Seejärel näitas Kim talle enda oma. Mees lisis koheselt oma jutule salasõnad ja Kim vastas neile õigesti. Siis viis tundmatu Kimi teistest eemale ja selgitas talle, et tal on salajast infot. Teel jaama oli ta avastatud ning riigivaenlased oleksid ta peaaegu tapnud. Nad arvatavasti teadsid, et mees oli rongis ja andsid oma kaaslastele ta tulekust teada. Tundmatul oli teade politseinikule, aga ta ei teadnud, kuidas seda edasi anda. Kimil tuli hea mõte.

Indias on palju pühasid kerjuseid, kes rändavad maal ringi. Nad on poolalasti, määrivad ennast tuhaga ja maalivad näole teatud märgid. Neid peetakse väga pühadeks ja inimesed aitavad neid alati söögi ja rahaga. Kim tegi tuhandast ja jahust segu ja määris uue tuttava sellega kokku. Lõpuks maaliti värvidega õiged märgid näole. Ta kattis mehe haavad ka selle seguga – et need paremini paraneksid ja selleks, et neid varjata. Siis ajas ta mehe juuksed segamini, nii et too kerjuse moodi välja näeks. Mees nägigi välja selline, et ta oma emagi ei oleks teda ära tundnud. Varsti jõudsid nad jaama, kus politseinik neid juba ootas. Völtskerjus tõukas teda ja ohvitser hakkas teda sellepärast söimama. Maskeeritud agent vastas kohaliku söimuga, kuhu olid lisatud salasõnad. Ohvitser teeskles, et ta ei oska hindustani keelt, tundis aga agendi ära. Teeskles, et ta arreteeris kerjuse ja viis ta jaoskonda, kus nad said rääkida. Seda kõike tehti nii, et keegi platvormil aru ei saanud, mis toimub.

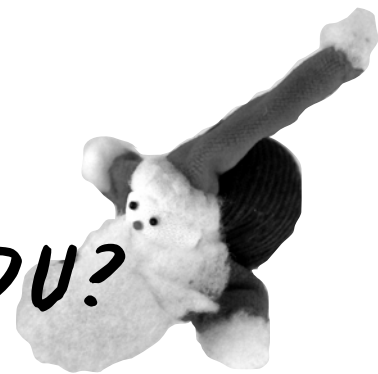
Kim tutvus teise agendiga – babuga ehk õpetatud kohaliku elanikuga (nii neid Indias kutsutakse). Ta aitas kinni püüda 2 ohvitseri, kes olid spioonid ja töötasid India kirdepiiril inglaste vastu.

Babu teeskles, et ta oli ühe kohaliku printsi teener, kellele ei meeldinud inglased ja reisis nendega kaasa. Sel moel sai ta teada, kus nad oma pabereid hoiavad. Lõpuks tekitas ta tüli ohvitseride ja püha preestri vahel, keda nood ründasid. See tekitas kohalikes suurt elevust ja nad jooksid koos nende kottidega minema ja eksisid pimedusse ära. Kim, kes oli kohalike seas, leidis salajased paberid ja viis need peakorterisse.

(Need ja teised Kimi seiklused on väärt lugemist, sest need näitavad skautide oskuste kasulikkust).

KUIDAS SISUSTADA OMA SKAUDIÜKSUSE JÕULUPIDU?

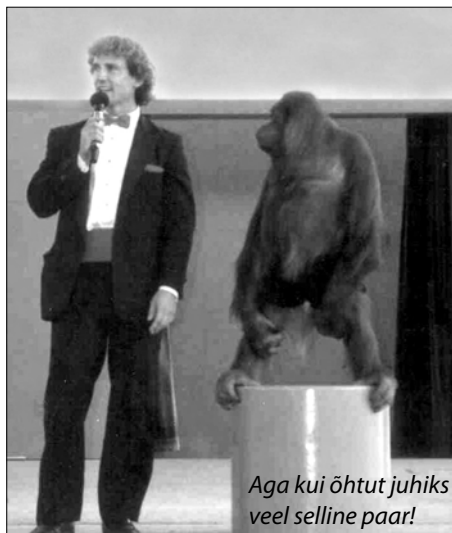

Käes on detsembrikuu ja peatselt koputab uksele traditsiooniline Jõuluvana. Ja ilmselt külastab ta ka mõnda sinu salga koondust või jõulupidu. Nõuandeid, kuidas klassikalisele jõuluõhtule nooruslikku värvi ja hoogu anda koos Jõuluvana tulekuga, jagab teatriala õppiv vanemskaut Andres Jakovlev.

Peo korraldamist tuleks alustada peole stiili ehk teemaatika väljamõtlemisega, sest kui üritusel on oma kindel joon, teeb see õhtu nii esinejatele kui pealtvaatajatele nauditavamaks. Vähemalt õhtujuhid ja ruumi kaunistused võiksid olla valitud stiiliga kooskõlas, veelgi parem, kui seda oleksid ka kõik etteasted ja peokülalised. Jõuluvana ei saa seda loomulikult peale sundida. Stiili valikus erilisi piiranguid ei ole, vaadata tuleks vaid, et see ei oleks külalistele liiga vastumeelne. Nii näiteks pole mõtet korraldada Jõulude ajal „Veresauna”-temaatikaga pidu, kus etteasted oleksid kõik vägivaldsed, õhtujuhid zombid ja suupisteks silmamunad veres. Kuid näiteks „Jõulud Džunglis” ei tohiks kellegi närvisüsteemi vapustada. Pidage meeles, et mida lennukam, südame lähedasem ja fantaasiarikkam on peo stiil, seda põnevam on seal osaleda! Nii näiteks oli kord Talimängude (kui ma ei eksi, siis oli see aastal 2002) peo teemaks Havai ning kord olen ma osalenud isegi keset suve korraldatud „Lumehelbekese” peol.

RUUMI KUJUNDUS

Kui peol on mingi kindel stiil võiks kujunduses ka sellest lähtuda. Nii näiteks võiks juhul, kui temaatikaks ongi valitud „Jõulud Džunglis”, kaunistada saali kõige lõunamaa kultuurile omapärasega – puumaskid, bongotrummid, jõuluehtes palmipuu jne. Dekoreerimisel seab ainsad piirid fantaasia, mille täielikul puudumisel võiks saali samahästi kaunistamata jätta. Ka raha pole takistuseks – dekoratsioone võib valmistada kõigest, mis kätte juhtub. Näiteks olen ma osalenud peol, kus saali kaunistamiseks kasutati vaid WC paberit ja paberimassi. Paberimassi saab, kui pisikesteks tükkideks rebitud paber jätta ööpäevaks vette likku ja hommikul pudrutaoliseks massiks mikserdada. Nüüd on see kaunistuste tegemiseks valmis ja uskuge mind, sellest võib ükskõik mida kokku möksida. Teiseks asjaks mida võib absoluutselt igal pool kasutada on traatvõrk. Mina olen sellest teinud nii kostüüme kui etenduste dekoratsioone, kuid miks mitte valmistada ka saali kaunistusi?

Aga kui õhtut juhiks veel selline paar!

Tähtis on ainult see, et vastvalminud kaunistus tuleb paariks päevaks puutumatuks kuivama jätta. Kui aga peol mingit kindlat stiili pole, võib lasta lihtsalt oma fantaasial lennata või jääda kindlate traditsioonide juurde. Kes meist poleks kunagi kuuske ehtinud või paberist lumehelbekesi lõiganud? Kuid võimalusi on veelgi, täpselt nii kaua, kuni fantaasia piirid ette seab.

PEOJUHI

Võiks öelda, et head õhtujuhid on jõulupeol kõige tähtsamad isikud, sest enamuse ajast on publiku tähelepanu suunatud õhtujuhtidele. Tavaliselt on õhtujuhte kaks, üks mees- ja teine naissoost. Loomulikult võib ka Jõuluvana ise õhtujuhi rolli üle võtta, kuid tavaliselt on taadil nagunii päev läbi käed-jalad tööd täis olnud ja nüüd tahab ta veidi lõõgastuda ja meeldivaid etteasteid nautida. Niisiis jääme poisi-tüdruku juurde. Nii tekib meil kaks võimalust – kas õhtujuhid on lihtsalt korralikult rietatud ja kõlava häälega inimesed, kes vaid teadustavad järgmist esinemist või kindla rolli ja suhtega karakterid. Teine võimalus tundub põnevam, kas pole? Oletame jälle, et sinu salga õhtu teemaks on „Jõulud Džunglis”. Niisiis, keda võiksid õhtujuhid kehastada? Esimene asi, mis mulle pähe tuleb, on Tarzan ja Jane. Loomulikult on võimalusi veelgi, mina olen õhtut juhitud nii 80-ndate stiilis ülevoolava energiaga tüübina kui prillide ja kitsa pintsakuga kontoritöölisena. Kuid jääme džunglielanike juurde. Kõigepealt tuleks paika panna nende suhe teineteisesse. Kas nad on noored ja armunud või omavahel pidevalt nääklevad džunglielanikud? Kuna iga etenduse juures on üheks tähtsamaks elemendiks konflikt, jääme teise variandi juurde. Ja tõepoolest on laval põnevam näha mõnda probleemi ja selle lahendamist kui läbi terve etenduse kestab õnne.

Niisiis, Tarzan ja Jane nääklevad pidevalt, kuid lõpuks lepivad ära ja elavad õnnelikult seitsme palmi ja mere taga. Kondikava on olemas.

Järgmiseks sammuks on neile kahele tegelasele teksti välja mõtlemine (eeldades, et etteastete järjekord on juba paika pandud). Mida humoorikam on dialoog, seda vastuvõtlikumaks publik muutub ja seda parem on esinejatel laval viibida. Kui dialoog on valmis, tuleb õhtujuhid ka kuidagi riietada. Kostüümide leidmises pole midagi rasket, väga palju kasulikku saab näiteks „kaltsukatest”. Loomuli-

kult võib kõik kostüümid ka ise teha. Seejuures ei pea aga kasutama ainult riiet. Nii näiteks valmistasin oma kooli moeshow jaoks kõik kostüümid ilma kordagi midagi kokku õmblemata. Ja materjalina kasutasin kõike, mis pähe turgatas. Nii muutusid kirjajklambrid kleidiks ja paberkotid ülikonnaks. Ja veel üks asi, mida õhtujuhid ei tohiks kohe kindlasti unustada, on diktsioon. Kui lavalolijatest midagi aru ei saada, pole neist midagi kasu. Diktsiooni parandamiseks on olemas igasugused harjutused, alustades lihtsatest (nt. koka papa, pagari piparkook jne.) kuni raskemateni (üks paksu sakslase pukspuust luksuks läks lupsti tuksi, lampjalgadega stampvambilgi on rambikramp jne.). Ja proovige veel neid laused kork suus öelda!

MUUSIKA

Praegu ei kujutata vist ühtki pidu ilma muusikata ette. Samamoodi on ka jõuluõhtuga. Loomulikult on elav muusika parem, kuid kust seda saada? Enne, kui hakata infoliini helistama, võiks järgi uurida, äkki on salgast kellelgi oma või tuttava bänd nurgast võtta. Praegusel ajal tekib noori ja andekaid kollektiive nagu seeni pärast vihma. Kui tõesti kellelgi pole mõnda bändimehest tuttavat, siis tuleb veidi rohkem vaeva näha ja muusikute otsimisega tegeleda. Kuid raske see olla ei tohiks – nagu ma juba ütlesin, tekib praegu uusi ja andekaid kollektiive, kes põlevad soovist ennast kuskil näidata. Mina näiteks tean juhust, kui muusikud olid nõus isegi maksma, et esineda saaks. Kui bänd on leitud, tuleb kokku leppida mängitava muusika suhtes. Juhul, kui kollektiiv esineb tasuta (mida enamus noortebände tavaliselt teeb), peaks laskma neil teha sekka mõned oma lood. Kuid ülejäänud muusikavalik peaks jääma siiski jõulukeskseks. Ja jällegi võiks selle kokku sobitada peo teemaga. Džungliteemalisel jõulupeol võiks bänd mängida küll tuntud jõululaule, kuid veidi teises võtmes. Ja kui tõepoolest pole elava muusika võimalust, tuleb leppida plaadilt mängitavaga. Ja jällegi – tänapäeva suure muusikavaliku juures võib leida just täpselt peo teemasse sobivaid jõululaule. Kujutage näiteks ette, kuidas kõlaks „Püha öö” saadetuna vaid bongotrummidel.

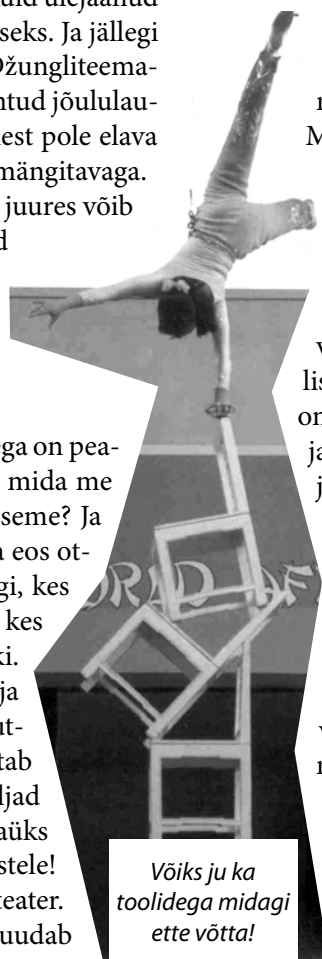
MIDA JÕULUVANALE NÄIDATA?

Kui kõik mured peo korraldusliku poolega on pea-aegu lahendatud, jääb alati küsimus – aga mida me siis Jõuluvanale õigupoolest näidata kavatseme? Ja kui järele mõelda, siis on see küsimus juba eos otsekui lahendatud. Salgas on kindlasti keegi, kes oskab laulda, keegi, kes mängib pilli, keegi, kes tantsib ja keegi, kes teeb tuhat muud trikki. Kõiki neid asju saab esinemisel kasutada ja omavahel kombineerida. Nii näiteks tegutseb maailmas bänd, kes iga oma loo ajal esitab publikule mõne illusiooni. Ja tantsivad lauljad pole enam ammu uudiseks. Niisiis – igaüks meist oskab midagi, näidakem seda ka teistele! Kuid alati jääb üks sõna inimesi võluma – teater. See on maagiline maailm maailmas, mis suudab

meid viia teise reaalsusesse. Ja pealegi on etendus suurepäraseks võimaluseks näidata laval kogu salka koos!

ETENDUS

Etenduse lavale seadmist tuleb alustada teksti valimisest. Kõige parem oleks see loomulikult ise kirjutada arvestades salga omapära ja salgaliikmeid. Nii näiteks võiks džungliteemalisel jõulupeol, kus õhtujuhtideks on näaklevad Tarzan ja Jane, kirjutada näidendi sellest, kuidas džunglielanikud oma erimeelsused lahendavad ja taas õnne leiavad. Kui salgas ei juhtu olema kedagi, kes selle enda peale võtaks, võib alati valmis teoseid kasutada. Või siis lihtsalt kohendada mõni etendus/lugu/muinasjutt ümber jõuluteemaliseks. Nii näiteks oli minu esimeseks lavastatud etenduseks jõuluteemaline lugu Lumivalgesest ja elmise aasta jõuludel esitasime klassiga oma versioon Dante „Infernost”, kus peategelaseks olev kurk otsib vastust küsimusele, miks tema vanemad on tomatid, rännates läbi taeva ja põrgu. Kui tekst on olemas, järgneb osade jaotamine. Seda võib teha nii proovimise teel või lavastaja võib ise kindlad osalised määrata. Nii näiteks ei saa mängida peaosas see, kelle kõne pole arusaadav või mis lihtsalt saali ei kosta. Kindlasti on vajalik lavastaja olemasolu, muidu võivad tekkida liiga suured erimeelsused ja pealegi on lavastaja see, kes oskab etendust hinnata kõrvaltvaataja pilguga, ise laval viibimata. Kui osad on jaotatud, järgneb raske ja piinarikas proovide periood. Osalised peavad oma teksti pähe kulutama, mõistma ja õigustama oma mängitava tegelase käitumist ja soove ning loomulikult peavad nad need ka publikule arusaadavaks tegema. Kõige selle juures on abiks lavastaja, kes lisaks sellele peab tegelema miljoni muu asjaga. Nii on lavastaja ülesandeks kostüümide ja dekoratsioonide valmistamine ja muretsemine, muusikavaliku tegemine jne. Muusika ei pea aga ainult plaadilt kõlama. Seda võib teha näiteks lava kõrval viibiv bänd või näitlejad ise, kasutades selleks minimaalseid vahendeid (viled, tamburiinid, trampimine, plaksutamine jne.). Väga efektiivsed võivad olla helitaustad, mille puhul mängib keegi vaid klaverit või kitarri. Kui etendus nõuab aga lisaks muusikale ka heliefekte, võib kasutada kas oma loovust või minna lihtsama vastupanu teed ja otsida internetist lihtsalt sobiv heli üles. Selle jaoks on tore abimees Google, kuhu otsingusse trükkides sõnapaari *sound effects* leiab vist küll kõik vajalikud heliklipid. Kuid kui otsustatakse loovust kasutada, lisab see etendusele kohe kindlasti kõvasti originaalsust juurde. Näiteks saab merelainete laksumist imiteerida lastes karpri suletud liival ühelt küljelt aeglaselt teisele valguda. Ja ka inimhäälega võib nii mõndagi esmapilgul uskumatut korda saata. Kui siis lõpuks on proovid läbi, osalised elavad oma rollides ja lava on kujundatud sobivaks tegevuspaigaks, võib lõpuks eesriie avaneda ja viia publiku teise maailma rändama...

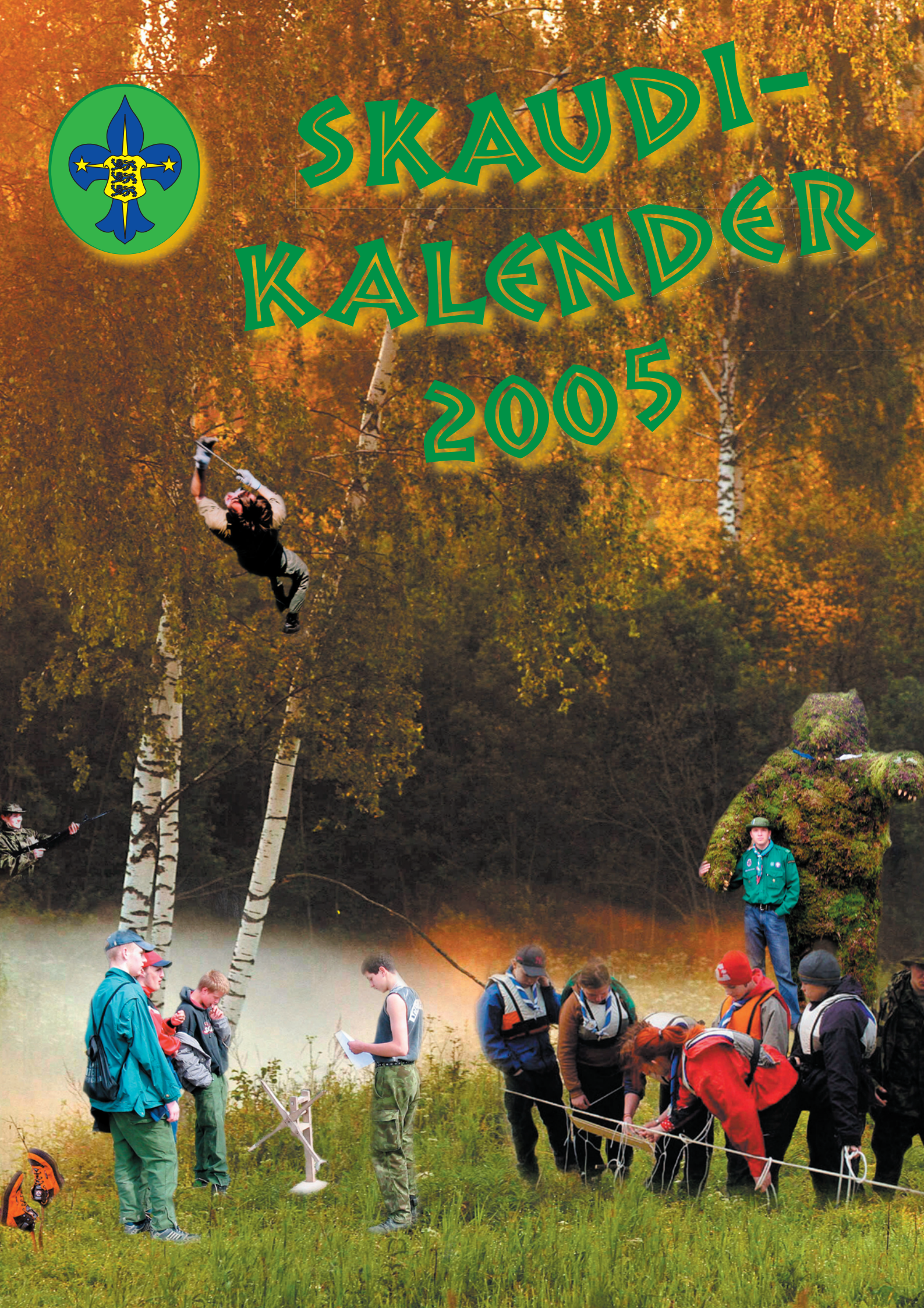

Võiks ju ka toolidega midagi ette võtta!

SKAUDI- KALENDER 2005

JAANUAR

	1	2	3	4	5
Esmaspäev	3	10	17 Tõnisepäev	24	31
Teisipäev	4	11	18	25 Paavlipäev	6. Kaduneljäpäev
Kolmapäev	5	12	19	26	
Neljapäev	6 Kolmekuningapäev	13	20	27	
Reede	7 Nuudipäev	14 Taliharjapäev	21	28	
Laupäev	1 Uusaasta	8	15 Juhtide seminar	22	29
Pühapäev	2	9	16 Juhtide seminar	23	30

VEEBRUAR

	5	6	7	8	9
					2. Kõik 3. Kadu 9. Tuha 16. Pa 24. M
		7	14 Sõbrapäev	21	28
	1	8 Vastlapäev	15	22 B-P 148. sünnipäev	
	2	9 Luuvalupäev	16 Leedu iseseisvuspäev	23	
	3	10	17	24 EV 87. aastapäev	
	4	11	18	25	
	5	12 Astronoomiakursus	19	26	
	6	13 Astronoomiakursus	20	27	

MAI

	17	18	19	20	21	22
Esmaspäev	5. Kaduneljäpäev 9. Euroopa päev, Nigulapäev 15. Esimene nelipüha	2	9	16 Teine nelipüha	23	30
Teisipäev		3	10	17	24	31
Kolmapäev		4	11	18 Eerikupäev	25 Urbanipäev	
Neljapäev		5	12 Täevaminemisepüha	19	26	
Reede		6	13	20	27	
Laupäev		7	14 Perepäev	21	28	
Pühapäev	1 Kevadpüha, Volbriöö	8 Emadepäev	15 Skautlik pannkoogipäev	22	29	

JUUNI

	22	23	24	25	26
		6	13	20	27 Seitsmemagajapäev
		7	14	21 Leinapäev	28
	1 Lastekaitsepäev	8	15 Viidipäev	22	29 Peetripäev
	2 Kaduneljäpäev	9	16	23 Võidupüha.	30 Kaduneljäpäev
	3	10	17	24 Jaanipäev	
	4 Eesti lipu päev	11 ESÜ 10. sünnipäevpäev	18	25	
	5	12	19	26	

SEPTEMBER

	35	36	37	38	39
Esmaspäev	1. Rahupäev 1. ja 29. Kadu- neljäpäev 5.-9. WOSM Maailmakonverents	5 Mihklipäev	12	19	26
Teisipäev		6	13	20	27
Kolmapäev		7	14	21 Madisepäev	28
Neljapäev	1 Teadmistepäev	8 Ussimaarjapäev	15	22	29 Mihklipäev
Reede	2	9	16	23 Sügisel algus kell 1.23	30
Laupäev	3	10	17	24	
Pühapäev	4	11	18	25	

OKTOOBER

	39	40	41	42	43
	9. Lõikustänapüha 14. Kolletamispäev	3	10	17	24
		4	11	18 Luukapäev	25
		5	12	19	26
		6	13	20	27 Kaduneljäpäev
		7	14 Kriimsilma laager	21 VSK elamusaager	28 Simunapäev
	1	8 Kriimsilma laager	15 VSK elamusaager	22	39
	2	9 Kriimsilma laager	16 VSK elamusaager	23	30 Üleminek talveajale kl. 4.00

inlapäev
 uneljäpäev
 kapäev
 lvepäev
 adisepäev

44
 31
 hastuspüha

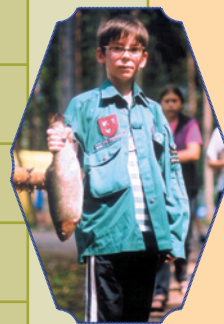
MÄRTS

9	10	11	12	13
20. Palmipuudepüha. Kevade algus kl 14.33	7	14 Emakeelepäev	21 Pendlipäev	28 2. ülestõusmispäeva
1	8 Naistepäev	15	22	29
2	9	16	23	30
3	10 Kaduneljäpäev	17 Käardipäev	24	31
4 Tuhkapäev	11	18	25 Suur Reede	27. Üleminek suve- ajale kl. 3.00
5	12 Korjusepäev	19 Kevade algus kell 8.49	26	
6	13	20 Hunduvaim	27 1. ülestõusmispäeva	

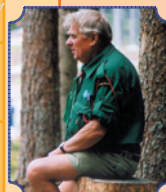
APRILL

13	14	15	16	17
1. Naljäpäev	4	11	18	25 Markusepäev
	5	12	19	26
	6	13	20	27
	7	14 Kaduneljäpäev	21 Künnipäev	28 Maapäev
1 Karjalaskepäev	8	15	22 Jüripäev	29
2	9	16	23 Jüripäev	30
3	10	17	24 Jüripäev	

JUULI

26	27	28	29	30
23.–30. suurlaager REIS ÜMBER MAAILMA	4	11	18	25 Jaagupipäev
30.07–10.08 Euroopa Jamboree	5	12	19	26
	6	13 Karusepäev	20 Eiapäev	27
	7	14	21	28
1	8	15	22 Madlipäev	29 Olevipäev
2 Heinamaarjapäev	9	16	23	30 Euroopa Jamboree
3	10 Seitsmenvanapäev	17	24	31

AUGUST

31	32	33	34	35
1	8	15 Rukkimaarjapäev	22	29
2	9	16	23	30
3	10 Lauritsapäev	17	24	31
4 Kaduneljäpäev	11	18	25 Pärtipäev	
5 Erna matk	12 Vaikesaare üritus	19 Olevipäev	26 ESÜ nõupäevad	
6 Erna matk	13 Vaikesaare üritus	20 Taasiseseisvumispäev	27 ESÜ nõupäevad	
7	14	21	28	

NOVEMBER

44	45	46	47	48
	7 A.Üunapuu sünnipäev	14	21	28
1 Pühakutepäev	8	15	22	29
2 Hingedepäev	9	16 Eesti taassünni päev	23	30 Andresepäev
3	10 Mardipäev	17	24	
4	11	18 Läti iseseisvuspäev	25 Kadripäev	
5 ÕKV	12	19	26 ESÜ üldkogu	
6	13 Isadepäev	20	27 1. advent	

DETSEMBER

48	49	50	51	52
21. Toomapäev 26. Tabanipäev	5	12	19	26 2. jõulupüha
	6 Nigulapäev	13 Luutsinapäev	20	27
	7	14 Skautide jõuluõhtu	21 Talve algus kell 20.35	28 Süüतालastepäev
1 Kaduneljäpäev	8 Nigulamaarjapäev	15	22	29 Kaduneljäpäev
2	9	16	23 Jõululaupäev	30
3	10	17	24 Jõululaupäev	31 Vana-aasta õhtu
4 2 advent	11 3 advent	18 4 advent	25 1 jõulupüha	

KILDE MAAILMA SKAUTLUSE RAJAJA ROBERT BADEN-POWELLI MÖTTEPÄRANDIST

Milles peitub edu saladus?

Ei puude ladvus, ei rikkuses, ei seisuses ega jõus. Nende omadustega ületate küll teisi, nagu teiste kulul ka elatakse, kuid selles ei seisne edu saladus. Ja ärge arvake, et olete õnnelik, kui tunnete mugavust või sööte head lõunat, istute kinos, loete huvitavat juttu, vaatate head jalgpallimängu – see kõik on ajutine ning ühekordne väike nauding. Meile on aga Loojalt antud käed ja jalad, meeled, mõistus ja püüded selleks, et tegutseda. Tegevus kaalub üles igasuguse passiivse oleku või ükskõikse olukorra. Selle kõrval ei paku rikkus midagi, sest vaesele paistab sama päike ning ta tunneb sellest kindlasti rohkem rõõmu, ka on kõige kallimad ikka need asjad, mida raha eest ei saa osta.

Kaks asja on elus, mille kaudu avastad kestva hüveolu ja õnnelikkuse saladuse:

1. Ära võta asja liiga tõsiselt, vaid talita oma paremat äranägemist mööda nii hästi, kui võid, ja vaata elule kui mängule ja maailmale kui suurele mänguväljale.
2. Tegutse ja mõtle armastusega. Sõna "armastus" all ma ei mõtle armumist või muud selletaolist. Ma mõtlen heast vaimust ja heategudest teistele inimestele, sest kui oled lahke ja sümpaatne, teeb see sind ennast õnnelikuks.

Ei tohi karta ülesande kujutletavat mahtu. Kartus kaob, kui näha eesmärki. Kui eesmärk on leitud, siis tuleb see hoida nähtaval ja sobitada üksikasjad eesmärgile vastavaks.

Isamaalisus on tähelepanuväärne inimese arvamusliik, mis kõigele lisaks paneb need arvamusliigid õigetes suhetes. Välised kombetalitused, nagu näiteks lipu tervitamine, hüüdnimede lauldes püsti tõusmine jne. on abiks isamaalisust arendades, kuid tähtsaim on kommete taustaks oleva õige vaimu arendamine.

Kui tahate jõuda elus edasi, siis peate ise ennast kasvatama. Ma soovitan teile ellu võtta kolm peasihtjoont:

- elukutse ja teenistus;
- olla tulevane laste isa (ema);
- olla hea kodanik ja võimekuse korral teiste inimeste juht, kes juhindub eespoolöeldud põhimõtetest.

Jahipaun

Jahipauna kauplustest leiavad ka
skaut ja noorjahimees
oma harrastusteks sobivat varustust

Sikupilli kaubanduskeskus

Tartu mnt. 87, Tallinn
600 6270

Rocca Al Mare Prisma

Paldiski mnt. 102, Tallinn
665 9053

Lõunakeskus

Ringtee 75, Tartu
30 3838

Meie ajakirja varalahkunud toimetaja
Arved Tootsi töö eduka jätkamise ja mõtete
elluviimise eest otsustati temanimeline
ajakirjanduslik stipendium tänavü anda
ajakirja „Eesti Skaut“ toimetusele.

Kallist jõulurahu
kõigile!

ELLUJÄÄMISLAAGER PALDISKIS

Mis teeb skaudielu põnevamaks? Just sõja- ja luuremängud, skaut on ju tõlkes luuraja. Skautluse õpetuse üheks oluliseks osaks on ellujäämine ümbruskonna rasketes tingimustes ja ekstreemolukordades. Tegutseme palju vabas looduses. Ja nüüd olime taas Paldiskis, külas Scoutspataljonil, selleks, et omandada uusi kogemusi ja õppida kasulikke metsatarkusi ning katsetada enda peal kõik need võlud ja raskused, mida toob kaasa sõdurielu.

Scoutspataljon on kõrge valmidusastmega kaitseväge kiirreageerimisüksus, kellega skaudid teevad koostööd juba mitu aastat ja kes alati on meid valmis sõbralikult aitama ja õpetama. Seekordse laagri viis läbi ltn. Tarmo Safronov ning igal osalejal oli eesmärk proovile panna oma füüsilised ja vaimsed võimed.

Kuid kõik nüüd järjestikku...

Pataljonis saime kätte uue varustuse: seljakoti, magamisaluse, magamiskoti, telkmantli, kindad, vormi, mütsi, kampsuni, katelokokomplekti, kileülikonna, joo-
gipudeli ja noa. Oma isiklikud asjad andsime hoiule ja juba sukeldusimegi tõelisesse sõduriellu. Koheselt näidati, kuidas õieti pakkida seljakotti ja anti instruktaaz ohutustehnikast ja käitumisreeglitest. Siis sooviti edu ja uued jaod (eesotsas elukogenute ja rangete jaoülematega) suundusid täisvarustuses Kloogale, ööbimiskohta. Raske seljakott seljal, tärkavad villid kandadel, nagu kriipivad puuksad, suured velombid ja pehme maa – kõik meenutas meile hellikutele, et me pole linnas. Kuid skaudivaim löi välja ja nii me marssisime püstipäi ja visalt edasi. Aeg-ajalt oli kuulda lõbusaid vestlusi ja laulujorugi võeti üles. Vaprad jaoülemad, seersandid Illus ja Jānes, pärisid meie elu kohta ja rääkisid naerata-des ka endi igapäevatoimetustest.

Nii algaski meie laager. Seal õppisime juurde väga palju uut ja huvitavat. Esimesel öhtul püstitasime üles kolmnurklaagri bibidest (telkmatlitest), koostasime valvegraafiku ja püüdsime järgida kõiki sõjalaagri reegleid.

Autori fotod

Järgmisel päeval oli varajane äratus. Öues oli veel pime, hommikuvõimlemine ei tundunud olevat eriti kerge, kuid see ergutas ja aitas soojendada.

Edasi polügonile, kus õppisime relvade Galil AR ja kuulipilduja MG3 käsitlemist. Võtsime neid lahti ja panime kokku ja muidugi käisime laskmas. Sel päeval poiste silmad põlesid rõõmust, mõned meie seast olid ehtsad snaiperid. Ja siis veel ka kuulipildujast tulistada ja granaate loopida – oli ikka vahva küll!

Öhtupoolikul jagati teadmisi ellujäämisest toiduta ja veeta. Kuidas hankida toitu ja vett? Kuidas hoida energiat kokku? See oli põnev kuulata. Aga praktilises osas osutus mõnele üpris raskeks tappa elus küülik või kana. Eriti pimeduses, autotulede jäigas joas. Katsu olla tubli ja kitkuda sulgi või nülvida küülikut, endal selline tunne, et keegi jälgib sind salaja süngest metsast. Pärast seda ei saanud kohe und – liiga palju oli uusi muljeid ja kogemusi. Istusime lõkke ääres kuni poole ööni, grillisime värsket liha, vestlesime ja soojendasime endid.

Viimasel päeval suundusime rännakmarsil tagasi baasi, kus toimus vahva mäng – paintball. Jalad olid täiesti rakkus ja hellad, aga mõnu oodatavast seda suurem. Täisvarustus, kuulikesed värviga ja lahinguväli, kohtunikud, jubedad maskid. Signaal stardiks ja läks lahti... Ümberringi vilistavad kuulid, kuuled plaksatusi, vaenlane on väga lähedal, mõni on peitu pugunud... Ja kui siis ise pihta said, tõdesid, et valus oli. Mõni mängija oli õige osav, peitis end kuis oskas: roomas nagu madu mööda maad, hiilis puust puuni, heitis kõhklematult mullahunnikusse... Jah, aga seda suurem oli rõõm võidust, osasaamisest.

Ja lõpuks – relvade puhastus, mis kestis tunde ja oli tüütav. Varustuse tagastamine, viimane üldkogunemine, pidev muljete vahetamine, suveniiride jagamine. Kõik olid väsinud, kuid õnnelikud ja jäid laagriga rahule. Viimased kõned, tänuavaldused ja hüstijätuks lootustandev sõna „kohtumiseni“.

JELENA VASSILJEVA
SIILI LIPKONNA RÜHMAJUHT

ERNA 5. MATK 2004

Raske raja esimeses kontrollpunktis tuli teha...

ERNA 5. MATK 2004

Väsimus nõudis oma osa ka korraldajatelt...

Erna viies juubelimatk, mis toimus 05.–07. augustil 2004, on õnnelikult seljataga ja on aeg teha kokkuvõtteid. Seekordne üritus oli eriline mitmes mõttes. Matkal osalejaid oli tunduvalt rohkem kui eelmistel aastatel ja külalistena osalesid ka põhjanaabrid soomlased.

Esimest korda oli raske raja matk kolmepäevane. Karm kogemus nii osavõtjatele kui ka korraldajatele. Tänu pikale vihmaperioodile sel suvel oli rada raskesti läbitav, maastik vettinud, sood viimse pilgeni end täis imenud, oja- ja järvekaldad üleujutatud. Nii oleks pidanud raske raja ümber nimetama väga raskesti läbitavaks rajaks, sest üdini märg maa ja metsasihid muutsid liikumise aeglaseks ja vaevaliseks. Seetõttu katkestasidki kõik võistkonnad raske raja ja auhinnad anti kahele kõige kaugemale jõudnud meeskonnale Ökoskautidele ja KOBERq-le. Keskmise raja parimad olid võistkond Kakerdajad, kes ka ainsatena jõudsid kontrollaja sees vastutegevuse läbida. Kerge raja tublimad olid seekord võistkond Tee liikmed.

Sellel aastal oli matkarada vaheldusrikas ja osavust sai näidata mitmetes uudsetes kontrollpunktides. Nii mõneski kohas oli matkalistel valikuvõimalus, kas minna ringiga mööda teed või otse läbi märja maa ja oksaräga. Populaarseim oli gaasikamber, kus pidi gaasimaskides suitsu täis lastud ruumis üles otsima „hundude õhtu-eine”. Ülesande tegi eriti ekstreemseks see, et nähtavus kambri oli peaaegu olematu. Preemiaks jagati matkalistele kaasa Teekonna kommi.

Edasi järgnes osavõtjatele rabaläbimine, mis polnud just kergete killast. Õnneks sai puhata järgmises kontrollpunktis, seal tuli oma teadmisi näidata taimede tundmise alal. Nagu ikka tuli ületada jõge, raskel rajal koguni kaks korda. Raske raja esimese öö jõeületamine oli korralduse poolest kõige lihtsam, kuid osavõtjatele tõeline proovikivi, sest üle jõe pidi pääsema vaid kaasavõetud köie abil, ilma korraldajapoolse abita. Seetõttu said paljud öise supluse osaliseks. Teistele matkalistele oli viimase päeva hommikul jõeületamine koos mudatistikusega ja kui enne polnud matkalised jalgu poriseks teinud, siis nüüd oli see kindel.

Raja lõpupoole kinnitati keha „tõukude-vaklade” söömisega, mis tegelikult küll olid mereannid, aga enamuse siiski ära pettis. Nagu ikka tuli oma oskusi näidata laskmisel nii õhupüssist kui vibuga ning anda viga saanud kaaslasele esmaabi. Kuigi matk oli võrreldes eelmiste aastatega raskem, selgus tagasisidest, et osavõtjad jäid rahule. Finišis ootas üllatusena ka suur juubelitort, kust igaüks oma osa sai.

Peale matkaliste nägi tublit vaeva ka korraldusmeeskond, kes hoolimata purunevatest ja mutta kinni jäänud autodest, kuumusest ja uneaja puudumisest suutis säilitada tegutsemisvõime ja hea tuju. Suur aitäh kõikidele, kes aitasid kaasa ürituse õnnestumisele!

Kui sellel aastal võis pidada meie motoks: „Viies, võimas, aga mitte viimane Erna”, siis järgmisel aastal... Et teada saada, tuleb ise kohale tulla ja osa võtta.

ERNATERVITUSTEGA, MARGE PIRNIPUU

Fotod: Aune Suve, Mart Felding, Gädvi Tammann

RAHVUSVAHELINE NOORTEPÄEV PÄRNUS – EHK KUIDAS PÜÜDSIME PAKKUDA TEISTELE NATUKE SKAUTLUST PÄRNU MOODI JA SEDA TÄNU KRISTJANILE

Et Eesti Noorteühenduste Liit 2004. aasta rahvusvahelist noortepäeva Pärnus tähistataks, oli teada juba Jüripäeva-aegu. Siiski olin üllatunud, kui peaskaut Kristjan tuli välja ideega korralda päeva raames Eesti erinevatele noorteühendustele kanuuretk. Pisikese nõupidamise järel otsustasime asja ära korraldada. Kogemused ja mõningad korralduslikud ideed olid Jüripäeva-aegsest kanuuretkest olemas.

Nii sai kõik teoks 11. augustil ESÜ juhtimisel ja PSGM'i organiseerimisel. Hommikul, kui bussitäie noori Tori-Jõesuu poole teele saatsin, koht kust pidi ohtusid täis kanuuretk alguse saama, sain esimese naerupahvaka osaliseks. Mõned noored neiu olid enese arvates tulnud piknikule, mitte kanuuretkele ning pannud ennast riidesse viisil, milles oleks olnud sobilik promeneerida pikki Pärnu plaaži. Silme ette kerkis koheselt Hiieaasa karestik, Muraka küla vana veskitamm, Tori Põrgu pikk sirge, kus ka tuuletu ilmaga on vastutuul, Tori veski villa kivine karestik, Randivälja saarestik ja madalikud, Taali vesiveski ning lõpuks, siis kui nad peaksid finišist mööda aerutama, Sindi pais.

Ühtekokku oli ennast registreerunud 21 võistkonda, kes esindasid järgmisi organisatsioone: Koolivalve, Saue Noortekeskus, EPSY, Haabersti Avatud Noortekeskus, Eesti Noorteühenduste Liit, Vabadus Noorte Liikumine, Keskerakonna Noortekogu, Aiesec, AEGEE-Tartu, Reformierakonna Noortekogu, Eesti Gaidide Liit, YFU Eesti. Seega igati soliidne seltskond.

Tori Jõesuus pandi võistkonnad allavett tulema – sihtpunktiks Sindi Ujula. Soojendusülesandeks tuli osalistel stardis ära täita Soomaa Rahvuspargi kohta käiv küsimustik. Osalejad pidid teadma Soomaa jõgesid, loomariiki ja taimestikku. Kas ikka Soomaal pesitsev väike-konnakotkas on värvuliste sugukonda kuuluv lind või mitte, jääb lugeja otsustada, kuid just nii vastas üks võistkonnadest.

Õnnelikult Hiieaasta karestikust üle saanud, ootas võistkondi ees kanuulaalom. Jökke oli pandud postid, mille vahel tuli määratud trajektoori mööda liikuda aja peale.

Vahetult enne jõest tõusvat Tori Põrgut tuli lahendada ülesanne – aja peale seljas olevatest riietest kõis valmistada.

Sellele järgnes kiiruskatse – kanuuralli Silveri plotti – kus osalejaid ootas lõunasöök.

Küsimus suurele ringile: kui kiiresti suudavad kolm inimest korraga suurte aukudega võrgu ühest otsast teise ronida, augu suurus on 30x30 cm ja võrk ise 6x6 meetrit. Vastus: sõltub asjaoludest, kuid üks kanuutajate võistkond tegi seda tervelt 20,3 sekundiga, kuid ka siis vajuti aukudesse.

Ja siis juhtus see, mis juhtuma pidi just Randivälja kandis. Kõik see sai ilusti ka pildile võetud. Terve kanuu koos aerutajatega käis kaks korda kümne minuti sees ümber – ikka juhtub.

Et noortele aeg jõe peal igavaks ei läheks, tuli Taali krossiraja nurgas kindla ruudustiku seest, mis oli rohtu ja nõgesesse kasvanud, 30 sekundi jooksul üles korjata tühja taarat. Nõgesepunnidest siinkohal rohkem ei räägi. Mainimist ei vääri ka mõned aerutamisel saadud villid ning salakavalate jõepõhja kivide poolt puredud varbad.

Veel enne, kui võistkondadele hakkas paistma finiš, tuli viimane paus teha Sindi raudteesilla all ning arvata ära, mida sisaldavad kümme pisikest linasest riidest kotikest.

Ja siis nagu paistiski lõpp – Sindi ujula. Kuna korraldajad ei arvestanud, et mõni kanuu nii ruttu kohale jõuab, siis oleks vähemalt üks seltskond peaaegu Sindi paisust alla kihutanud. Kõige viimaseks ja mõnele võistkonnale üle jõu käivaks ülesandeks oli kanuupesu – alles siis oldi selle retkega ühel pool.

Kui kõik andmed ja asjalood kokku löödi, selgus et inimning materjalikadusid ei esinenud, välja arvatud lõunasöök.

Järgmisel päeval sai parimale võistkonnale üle antud auhind – käsitsi voolitud puust mõla. Autasustamine toimus rahvusvahelise noortepäeva pealaval Pärnu rannapargis. Enne seda tantsis skautide ja gaidide ühendrahvatantsuansambel vabalaval mõned üldtantsupeo tantsud ning esines koolivendade bänd „Genialistid”. Parimaks võistkonnaks oli Aiesec'i noored.

Igatahes veelkordsed tänud kõigile, kes aitasid kaasa ürituse õnnestumisele, olime jälle teinud head reklaami skautlusele.

VASAKU KÄEGA, NSKM. TARMO OIDEKIVI
PSGM MALEVA JUHT, ÜRITUSE KOORDINAATOR

TAARA, AVITA!

Mata – ela, ära ole!

Teame ju kõik, et meie käibelolev ajaarvamine algab Kristuse sünniga ja jõulupühade ajal tähistataksegi seda sünnipäeva. Mida me teame aga oma kaugete esivanemate ajaarvamisest ja usust? Esimeses sõja- ja okupatsioonijärgses skaudilaagris Vormsil oli rööbiti kristliku välikirikuga kultusekohaks ka väikene hiis koos hiievanaga.

SKM. LEHO MÄNNIKSOO

Taarast ja hüüdest „Taara, avita!” oleme lugenud vast ajalooramatutest ja teadmisi taara usust on toonud meieni ka kroonikad. Tänavused Raikküla sündmused, kus jumalad Mammona ja Taara rinda pistsid, jäi seekord mäletatavasti seisukord viigiliseks ja suusamägi hiiemäele veel tegemata. Kelle poole kalduksid tänapäeva skaudid selles vägikaikaveos, sellist küsitlust ei ole tehtud. Oma esivanematest peaksime aga midagi teadma, sest nendelt on alati midagi õppida. Taara avitamisest tuleb ka juttu.

Taarausulistel on 12-nes kuu samuti jõulukuu. Ajaarvamine aga lähtub siinse maa jää alt vabanemisest. Soome-ugrilased ei ole käsitanud maailma kui mingi kõrgema olendi loomingu, inimene on lihtsalt osa Loodusest. Inimese teadvust on kujundanud metsad ja loodusvaim, millest tuleneb reegel, et kuidas mina metsale, nii mets minule. Selline arusaam, ilma Taarat uskumatagi on hoidnud meie metsi tänaseni. Kuna meie inimeste arusaamu on täna muutnud uus jumal Mammona, kelle usku on suur osa eestlasi äkki pööranud, siis ei oska me ka Looduse tulevikku enam ette arvata. Skaudid loodetavasti selle pimedaga kaasas ei lähe ja säilitavad külma pea. Kui palju sellest kasu on, see oleneb skautluse mõjuvõimust ühiskonnas.

Igal usul on oma lugu. Taara usu versioon meie kohalolekust Maal räägib lugu Kuurast ja Vesikuurast. Nemad tõid meie esivanemad siia külmunud planeedilt, nimega Tagapäikese maa. Sealt kaasatoodud teadmised vormisid inimese ja looduse suhted. Osana loodusest olla tähendab aga omada mitut jumalat, kellel igaühel on oma erialane tegevusvaldkond.

Viljakuse jumal Vanejum on andnud inimesele põllu, toidu ja lapse. Uku niisutab emakest Maad. Ahti hoiab puhatana veed. Vanemuine annab laulu ja muusika. Ilo on luulejumal, kes pakub hingele sisemist ilu. Äio toob kosutava une. Vanetooni võtab rikastunud hinge Manalas vastu ja juhib ta Põhja-Samba kaudu tagasi Tagapäikese maale. See saab aga juhtuda ainult siis, kui hing on jumalate juhtnööride kaudu saanud täiuslikuks.

Taar on aga jumaluse kõrgeim mõiste, see on elujõud, mida tunnetatakse ühenduses Looduse ja maailma kõiksusega. Taar nõuab endasse uskujatelt mõtlemist ja tegutsemist, siis tuleb ta ka appi, kui abi on vaja. Laiskade ja loodrite palved temani ei jõua. Eestlastele õpetas

Taar töökust ja usku ning teadmist, et headus kasvatab headust ja kuri kurjust.

Selles usus seoses loodusega võib näha puu-inimesi, järve-, jõe-, kivi- ja mereinimesi. Igaüks leiab looduses ikka selle, mis teda enesega kõige rohkem seob.

Püha koht on hiis. Teadus on mõtlemise süstematiseerimine. Teadmine ei ole veel tegu. Usk on tahte organiseerimine. Et teadmine hakkaks liikuma, on tarvis tahet, mis taotleb sihti. Mida keerukam on sihi saavutamine, seda pikem on tegevuse idee staadium ja seda ideelisem on tegevus.

Õeldu valguses võib teha järelduse, et Eesti riigi suurim häda on see, et rahva juhtidel puudub eestluse ideoloogiline põhi ja seepärast on rahvusaade nõrk. Rahval aga on aate hoidmisega samad raskused. Nii väidavad Taara usu esindajad. Nad väidavad, et kui on Universumis olemas mõni kõrgem vaim, siis peaks see ju kõikidel uskudel olema sama. Inimesed vaid tõlgendavad jumalusi erinevalt. Pattude kohta ütleb eestlaste usk, et tehtud halba ei saa olematuks teha. Seepärast mõtle ette!

Eestlaste Taar polnud kättemaksev ja karistav jumal. Tema õpetas, et kui sa aidad iseennast, siis aitab sind ka Taar. Taarausust õpetuse aluseks on tõekspidamine, et kõik elav on arenemise ja edenemise tulemus, Taar jumalana on piiritlematu, sõnadega määratlematu, ta on vaid tajutav. Aga tuleviku rajamisel peab tundma ka oma rahva minevikku. Taara usus ongi rõhk Muinas-Eesti maailmanägmisel ja tõdemus, et eestlust pole seni päästnud hukkamisest mitte üksikute kangelaste vägi-teod vaid kogu rahva murdmatu meelekindlus.

1930.aastal rajati Sõjamäe hiis kohale, kus 1343. a. Jüriöö ülestõusu ajal eestlased võitlesid meeleheitlikku võitlust Eestimaa anastajate vastu, kes selle vallutatud maa Maarjamaaks olid kuulutanud. Sinna istutati 5000 puud (kuuski, pihlakaid, pärni, tammi).

Aastal 1933 võttis Riigikogu vastu seaduse, mille alusel taaralastele oli antud õigus tegutseda võrdselt teiste uskudega.

Taassündinud Eesti Vabariigi üks peaministritest, Tiit Vähi, müüs hiie maa-ala maha bensiniijaama ehitamiseks.

14. 03. 1995. a. registreeriti Taarausuliste ja Mausuliste Maavalla koda.

Maausuliste aastaring: südakuu ehk helmekuu, radokuu, urbekuu, mahlakuu, lehekuu, pärnakuu ehk leedokuu, heinakuu, lõikuskuu ehk põimukuu, sügiskuu, porikuu, kooljakuu, jõulukuu.

Naerusuu

- Kas ka sina räägid vahel unes?
- Ei, kuid räägin siis, kui teised magavad.
- Kuidas see on võimalik?
- Juhatan salgajuhikursusi.

Koputus. Hundu avab ukse ja selle taga seisab keegi noormees.

"Üks hetk!" ütleb hundu ja hüüab vanemale õele: „See, kes on parem kui mitte midagi, seisab ukse taga ja küsib sind!”

- Tead, meie kooliarst ütles, et mul on mälukaotus!

- Seda on kurb kuulda, kuid... tead, laena mulle õige tuhat krooni!

Kaks Iiri skauti lähevad mööda teed uue aasta koondusele. Üks nendest kannab korvi ja ütleb äkki: „Kuule, Paddy, kui sa ära arvad, kui mitu kana on minu korvis praegu, saad mõlemad endale!”

Paddy mõtleb ja vastab: „Kolm!”

Pärnu jõe kaldal seisis Jüripäeval silt:

KANUUSÕITJA!
KUI SA EI NÄE SEDA SILTI ENAM,
SIIS ON JÕGI VEE ALL!

Naerusuu

GAIDID TEGUTSEVAD

Külmade ilmade saabumisega nihkub ka gaidipere tegevus rohkem siseruumidesse. Mitte et me hanepoeglikult nukralt akna all istuksime ja üldse väljas ei tegutseks sest gaidluse-skautlusega seotud on võimekad kõikjal, siiski on kätte jõudnud rohkem tubaste ürituste hooaeg.

See hõlmab endas paljut – 6. novembril toimus Eesti Gaidide Liidu (EGL) Aastakoosolek tagasivaate ja aruannetega möödunud tegevusaastale ning ideedega tulevikuks. Kohalikul tasandil alustatakse uute rühmadega ning algab järelkasvu – hellakeste, hundukeste – väljaõpetamine. Talv on õige aeg gaidide teoreetiliseks harimiseks, juhtidele ning rühmadele viiakse läbi hulgaliselt koolitusi, samas on suurepärase võimalus ka kõiksugusteks vastupidavuskursuste ja talimängude pidamiseks. Joulude paiku on gaidid vahel seotud jõuluürituste ja -pidude läbiviimisega, kuid loomulikult ei unustata ka üksteist ning rühmades toimuvad jõulukoondused ja kingijagamised. Talv on põhiliselt siiski seotud enda tarkuse suurendamise ja noorematele teadmiste edasi andmisega.

Õppimise kõrvalt jääb aega aga ka lõbutsemiseks ning üks suurimaid gaidide talviseid tähtpäevi on 22. veebruar – Heade Mõtete Päev.

Mõtete Päeva tähistamise traditsioon sai alguse 1926. aastal, mil USAs toimunud 4. Ülemaailmne Gaidide Kongress otsustas, et aastas võiks olla üks päev, mil kõik maailma gaidid mõtlevad üksteisele sõpruses ja armastuses. Kuupäevaks valiti 22. veebruar, skautluse rajaja Lord Robert Baden-Powelli (BP) ja Lady Olave Baden-Powelli ühine sünnipäev. Lady Olave oli gaidluse rajaja, BP õe Agnes Baden-Powelli tegevuse jätkaja, kes valiti 1926. aastal Maailma Peagaidiks ja kes jäi sellele kohale kuni oma surmani 1977. aastal. Mõtetepäeva ideed arendati edasi 1932. aastal, mil tehti ettepanek, et kõik maailma gaidid võiksid tol päeval annetada oma riigi

kõige väiksema rahaühiku gaidluse heaks. Mõte leidis suurt vastukaja ja peagi loodi Mõtete Päeva Fond. Selle rahadest toetatakse nii ülemaailmseid kui ka kohalikke projekte, abivajavaid riike ning gaidluse arendamist piirkondades, kus selleks võimalused puuduvad. Esimestest rahadest mis aga koguti, olivat BPle kingitud tänutäheks auto.

2005. aasta Heade Mõtete Päeva üldiseks teemaks on valitud toit. See on gaididele hea võimalus õppida tundma erinevate maade kööke ning toitumiskultuure. Samuti püütakse mitmesuguste tegevuste läbi juhtida tähelepanu faktile, et maailmas on miljoneid inimesi, kes kannatavad nälja või alatoitumise all ning panna gaid mõtlema viisidele, kuidas oma ühiskonnas säärases seisus olevaid inimesi aidata.

Eesti gaidid täistavad Heade Mõtete Päeva juba 7–8 aastat. Iga aasta korraldatakse kokkutulek erinevas linnas ning näiteks Tallinnasse sattudes püütakse üritus ühendada ka Eesti Vabariigi aastapäevaga. Heade Mõtete Päeva raames on külastatud erinevate maade saatkondi, käidud teatris ja muuseumites, mängitud mitmeid linna- ja maastikumänge, vaadatud Tõravere Observaatoriumis tähti, käidud EV aastapäeva paraadil ja ametlikul jumalateenistusel seistud lipuvalves. Loomulikult on toimunud ka pidulik vastuvõtt. 2004. aasta Heade Mõtete Päeva raames õnnistati 21. veebruaril Nõo kirikus sisse ka Eesti Gaidide Liidu lipp.

Seekordne Heade Mõtete Päev toimub 19.–20. veebruaril 2005 Jüri Gümnaasiumis. Plaanitud on matkamäng ja väike heategu, palju põnevat ning mõnus ühine filmivaatamine ja veel hetkel nii mõndagi salapärast.

Küllakutse on esitatud Läti gaididele ning käesolevaga edastatakse ka skautidele kutse tulla tähistama Heade Mõtete Päeva. Täpsemat infot hakkavad korraldajad andma detsembri keskpaigast, samuti võib esitada järelepärimisi aadressile info@gaidid.ee.

RAHULIKKE JÕULE SOOVIB EGL

Need fotod on sellesuvisest Taruse laagrist Soomemaal.

Fotod võetud <http://www.pilt.ee>

ERICH AHVEN VÄLEHIRVEDE SUGUHARUST

Kui viisteist aastat tagasi loodi skaudiveteranide ja täiskasvanute organisatsioon Eesti Skautlik Antoni Keskgild, siis oli Erich, skaudinimega Erik, selle asutajaliikmete seas. Kümme aastat järjest oli ta valitud skaudigildi peavanema asetäitjaks ja samal ajal koostas hoolega gildi kroonikat.

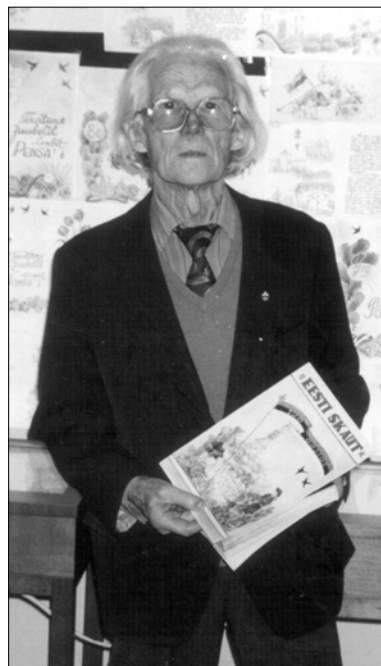
ERICH AHVEN

Erik on suur kollektsionäär ja tal on unikaalne skauditeemaliste postmarkide kogu, milles leiab marke 81 riigist. Skaudiorganisatsiooni keelustamise ajal 1940. a oli ta jõudnud I järgu skaudiastmeni ja taas alanud skautliku tege-

vuse ajal omistati talle 1994. aastal nooremskautmaseri kraad. Aastatel 1940–1988 käisid skaudid koos illegaalselt ja nendest kooskäimistest võttis Erik aktiivselt osa. Perekonna alusmüür toetub tal ka skautlusele. Nimelt kohtas ta VSÜ „Kaelv” jahtklubis naisterahvast, kellel oli imeline külgetõmme Eriku jaoks. Mõni aeg hiljem selgus ka põhjus. Valve-Johanna Sirel oli olnud Kodutütarde hellakeste salga juht, nüüd on nad mõlemad ESAK liikmed. Aus mäng, loodusearmastus ja muidugi armastus on liitnud neid kahte skaudiaateid kandvat inimest nüüd juba läbi terve senise elu. Ja seda ei ole sugugi vähe, sest Eriku sünniaastaks kirjutatakse 1921.

Ta võttis osa ka III rahvusvahelisest suurlaagrast Paralepas, kuid suurima elamuse on ta saanud Halli Hundi võistlustelt. Seal võitis Eriku juhitud Tallinna Maleva II rühma Hülge salk eesotsas salgajuhi Erich Ahvenaga esimese koha. Hiljem tulid suguharud ja siis oli ta „Välehirvede” suguharu lipkonna ülema k.t.

Halli Hundi võistlus sarnanes nüüdse ESÜ poolt korraldatava Erna matkaga. Kõigepealt valis rühm välja 7-liikmelise esindusvõistkonna. Võistkonna tulemustest

Skautmaster Lembit Tullus on agar joonistaja ja kujundanud ka skaudiajakirju. Septembrikuus oli Nõmme muuseumis välja pandud näitus tema tödest ja tegevusest. Seda külastasid ka skaudid ja skaudiveteranid. Vaatamata oma kõrgele eale lööb ta agaralt kaasa ESAK-i tegemistele ja juhib Eesti Skautide Malevat. Pildil Lembit Tullus oma näitusel väljapandud tööde keskel.

Foto Leho Männiksoo

olenes terve rühma koht võistlustel. Start anti Vene tn. 26 hoone hoovis. Sellel aadressil tegutses Tallinna Malev ja maja kuulus Eesti Punasele Ristile, kus ruumid olid skautide kasutada ilma üürita.

Kõik kümme võistkonda said salakirjas juhendi, mille järgi liiguti alguses linnas ühest punktist teise ja igas punktist tuli jälle lahendada salakiri, et edasi liikuda. Seejärel suundus võistluste linnast välja ja Aegviidu metsades pidi Eriku juhitud võistkond leidma paiga, kus oli suur kivi ja selle kivi alt avastama salakirja, kus oli käsk endale söök valmistada. Käsk kõlas umbes nii, et teatud kohas leiate kana, kes tuleb panna kasukasse ja siis tegema tema südame hästi soojaks. See tähendas, et kana ümber tuli panna savi ja kana sisse panna lõkkes kuumaks aetud kivid. Nii saadi kanast hästi läbiküpsenud toit.

Eriku salk täitis kogu trassil ülesanded kõige kiiremini ja nii tuli võit, mis 1937. aastal kogu rühmale kuulsust tõi kuni järgmiste Halli hundi võistlusteni.

Skautlus on saatnud täna-seid skaudiveterane kogu elu ja jääb vaid loota, et ka meie noore põlvkonna hulgas leidub neid, kellele skautlus saab eluviisiks ning skaudiaated kompassiks kuni kõrge eani.

Eesti skautide Tallinna Maleva II rühm pärast võidukat esinemist Halli Hundi võistlustel 1937. aastal.

Foto erakogust

HUNDUDELE

NUMBRI-KIM

Suurele paberilehele või tahvlile kirjutatakse numbreid järgmiselt: esimesele reale ühed, teisele kahed, kolmandale kolmed jne. Mängijad saavad nende numbrite vaatamiseks aega ühe minuti. Selle järel peavad nad oma ees olevale paberilehele täpselt märkima numbrid nii, nagu nad nägid neid suurel paberilehel või tahvilil. Muidugi võivad nad kõige täpsemini numbrid üles märkinud hundud.

KUULMIS-KIM

Mängijad istuvad ringis. Mängujuht loetleb 15 eset aeglaselt selge häälega. Loetelu lõpetanud, annab ta loa

Kindlasti leidsite käesolevast ajakirjanumbrist üles jutu Kimball O`Harast, keda me tunneme lihtsalt nime all KIM. Tema ongi nime andnud hundude ja skautide harrastatavale tähelepanumängule ehk Kimi-mängule. Aga kas teate, et neid Kimi-mänge on mitmeid. Õpetame täna teile mõne neist.

paberile panna nii palju esemeid, kui hundule meelde jäi. Kirjutamiseks antakse aega 5 minutit. Kui meelde on jäänud 10 eset ja õiges järjekorras, on tulemus väga hea. Mängu saab korrata juba teisi esemeid loetledes.

MAITSE-KIM

Hundudel seotakse silmad ja antakse maitsta mitmesuguseid asju, näiteks pohlalehte, kasetohtu, mett, pipart, õunamoosi, sinepit, purukshõõrutud tammetõrusid jms. Parima punktide arvu kogunud hundu muidugi on võitja.

Proovige neid mängu mängida ja võib-olla leiutate ise veel mõne KIM-i!

Maailma erinevates maades mängivad hundud ka erinevaid mängu. Õpime seekord selgeks mängu, mida mängivad India skaudid.

KADUNUD PAAR

Mängijad jagatakse numbriteks üks ja kaks. Seejärel asetuvad nad ringi nii, et ühed on siseringis ja nende selja taga seisavad kahed. Nii moodustuvadki paarid. Mängujuhi märguande peale hakkavad ringid liikuma teineteisele vastupidises suunas. Nii liigub sisering näiteks vasakule ja välisring paremale. Kui mängujuht vilega vilistab, tuleb kõigil oma algsed paarid üles leida. Need kes on leidnud, istuvad põrandale teineteist käest kinni pidades. See paar, kes istub viimasena, läheb mängust välja. Nii jätkub mäng kuni selgub võitjapaar.

Kõiki neid mängu saate oma jõulu- või uue aasta koondustel mängida ja teil on löbu laialt! Proovige ka midagi koos laulda, see on päris tore tegevus, masinamuusikat jõuate aasta jooksul küllalt kuulata, aga see omatehtud muusika on ikka oma teatud! Ärge unustage ka lindudele ja loomadele toitu andmast, sest talvel on nad tihti toidu leidmisega hädas.

SKAUTLIKU NOORUSE JÜRIPÄEVAL 23. APRILLIL 1989 Nr. 2

KUIDAS KEELED TULID?

Igal rahval on oma keel. Kuidas ja miks see nii on? Inimesed on kõik sarnased aga keeled on erinevad.

Keelte keetmine

EESTI MUINASJUTT

ALGUSES EI OSANUD INIMESED ÜLDSE RÄÄKIDA. Siis otsustas TAEVA-TAAT neile anda keeled. Ta pani suure katla tulele ja hakkas sellega inimestele keeli keetma.

KUI KEELED OLID VALMIS, siis andis ta igale rahvale käsu tulla oma keelt vastu võtma.

ESIMESED TULIJAD OLID EESTLASED ja said katla pealt kõige magusama osa ja kõige ilusama keele. Kuna nad tulid teiste ees, siis hakati neid nimetama EESTLASTEKS.

NII TULI ÜKS RAHVAS TEISE JÄRELE. Iga rahvas sai omale erineva keele.

MÕNED LAISAD JÄID VIIMASTEKS kui keeled olid juba välja jagatud. Nendele kaapis Tave-

vataat kulbiga paja põhjast riismeid ja kondi-puru ja viskas "lätsti" kätte. Sellepärast kõlavad mõned keeled nagu lätsumine ja lädin.

SKAUTLUS UNIVERSUMIS

Jõuluvaheajal otsustasime, et me ei ole papist poisid ja läheme salgaga metsa telkima. Meil on selline suur telk, millesse saab raudahju sisse panna.

Vanematelt nõusolek käes, sõitsimegi oma lipkonna laagripaika ja trampisime telgi jaoks koha valmis. Juba kiskus pimedaks. Loosisime välja valveskaudid, kes tulid ahju all hoiavad. Sattusin südaöisesse vahetusse koos Oleviga. Valmistasime vahvad jõuluroad, laulsime jõululaule ja mürasime niisama, kuni uni meid maha murtis.

Öises vahetuses tulle vaadates mõtlein just vanasõna – kes teisele auku kaevab, see ise sisse kukub – sügavama tähenduse üle, kui Olev mind välja kutsus. Ta oli läinud korraks niisama käima ja asja pärast ka. Nüüd näitas ta mulle taevaserval liikuvat tillukest punkti. Helkiv keha kihutas üle taevavõlvi läänest itta ja kadus.

„Nägid seal praegu jõuluvana!” tervameelitses Olev. „Jõlulapäev on möödunud ja ju ta lendas mõnele teisele planeedile, kus jõulupühad hiljem peale hakkavad kui meil.” Seda öelnud, naeris Olev, väristas õlgu ja kadus sooja telki tuld valvama. Minu hinge aga asus seletamatu rahutus ja mulle tuli äkki meelde, et suurim kiirus Universumis pidi olema mõttekiirus. See punktikene seal üleval oli minu nähes mõttekiirusel muutunud jõuluvanaks, kes juba maandus planeedil, i m e l i k u nimega – Abderifilaukos. Seal ootasid teda juba roheline pisi-inimeste põngerjad, kes olid isegi jõulusalmid pähe õppinud, mida meie planeedil enam eriti teha ei viitsita. Ja veelgi enam – neil olid kõigil kaelas kollased skaudi-rätikud ning nende hing ihkas heategusid teha! Kuna aga planeet Abdetifilaukos oli nii pisike, et sellele mahtus vaid väike hulk heategusid, siis polnudki neil muud paremat teha, kui salmikesi pähe õppida.

Pr! Külma hakkas!

Lükkasin ennast telki ja istusin Olevi kõrvale. Tuli pragises kenasti ja korstnast keerles vist üles sädemeid. Hämmastav oli see, et läbi selle kuuma korstna suutis äkki end läbi suruda roheline kollast skaudirätti kandev mehike, kes ütles, et on skautmaster Rohilin Abderifilaukoselt. Ta oli püüdnud kinni minu mõtteotsa, mis oligi juhtinud teda siia meie telki. Kuulnud, et meie planeedil on heategude tegemiseks veel ruumi küllalt, oligi ta otsustanud mõttejupist kinni haarata ja asja uurima tulla.

Ütlesin, et meil on kurjust palju ja ta võiks siia tulla terve oma malevaga ja ikka jääks heategudeks ruumi veel küllaga! Ta muutus selle peale väga rõõmsaks ja ulatas mulle oma vasaku käe.

Näed sa, kuhu sakutlus on jõudnud! Lausa Universumisse! Uhke tunne täitis minu rinda ja ma ulatasin talle oma vasaku käe. Tundsime kõrvetavat puudutust. Võpatasin ja hüppasin peaga vastu telgi lage. Vaatasin peopesale ja nägin seal söetükki hõõguvat. Olev hoidis parasjagu ahjuluuki lahti ja pildus ahju uusi puid. Igavene juhmart, nii võisid söed ju kõik sealt välja hüpata!

„Sinu pärast jääksime küll kõik külma, vana tukunui!” ütles Olev irvitades ja lisas, et küll minul jätkuvat und ka igale poole. Siis käskis ta mind edasi valvata ja viskas ennast külili lausa mõttekiirusega. Talle ei näinud

korda minevat minu äsjane suur avastus, et skautlus oli jõudnud Universumisse! Tahtsin kõiki üles äratada, et sellest suurest uudisest teada, aga mõttekiirusel sain aru, et keegi neist ei oleks minu juttu uskunud ja ma jätsin asja enese teada kuni selle uudise äratrükkimiseni ajakirjas „Eesti Skaut”.

LÖKKESKAUT JAAN JAHVATAJA

ESÜ ajakiri "EESTI SKAUT"

Detsember–Jüulukuu 2004

Eesti Skautide Ühingu väljaanne.

Toimetuse postiaadress: Lembitu 7–40, Tallinn 10114;

pk 260, Tallinn 10503; e-post info@skaut.ee

Peatoimetaja: Leho Männiksoo tel. 56 498 225; e-post ajakiri@skaut.ee

Toimetajad: Annika Träss tel. 51 993 628; e-post annika.trass@mail.ee

Karolin Lillemäe tel. 56 923 430

Kujundus-küljendus: Gädvi Tammann tel. 56913962

Toimetusel on õigus kirju ja kaastõid toimetada ja lühendada.

Fotosid ja käsikirju ei tagastata.

Trükitud trükikojas Multiprint.

- Ajakirja „Eesti Skaut” toimetuse tänab kõiki kirjasaatjaid ja autoreid. Ootame uusi kaastõid.
- Järgmine number ilmub aprillikuus.
- Tehes kaastõid ajakirjale „Eesti Skaut”, saate vormipluusi käisele reporterile ja fotograafi märgi. Ootame kirjutajaid, pildistajaid, joonistajaid kui ka lihtsalt sündmustest teavitajaid. Kaastõid saata postiaadressil Lembitu 7-40, Tallinn 10114; postkast 260; Tallinn 10503 või e-post info@skaut.ee

Ole valmis juba täna!

Esikaanel Tanel Peetsi ja Tiit Tõnuristi fotodest montaaž

Kõrvemaa lipkond on Eesti Skautide Ühingu ja Rävälä Skautide Maleva liige

KUS ME ASUME?

Asume Järvemaa põhja osas, Albu ja Ambla valdade territooriumil. Meid ümbritseb kordumatult kaunis ja huvitav Kõrvemaa loodus, mis annab hulgaliselt häid võimalusi emakese loodusega tutvumiseks ning huvitavate elamuste kogemiseks looduses hakkamasaamisel.

Meie juurest on Tallinnasse vaid 80 km, Tartusse 160 km, Paidesse 35 km, Raplasse 100 km, Rakveresse 60 km.

NATUKE ALGUSEST?

Kõrvemaa lipkonna esimene salk tuli kokku 17. detsembril 1999 – nemad andsid oma skauditootuse 2000 aasta 1. mail. Lipkond mille nimeks valiti „Kõrvemaa” moodustati 2001 aasta suvel. Seega on meil suurejoonelised plaanid oma sünnipäeva tähistamiseks juba traditsioonilisel lipkonnapäeval 1. mail.

KES ME OLEME?

Kõrvemaa lipkonnas on 12 allüksust, kaks vanemskautide salka, viis skautide salka ja viis hundu pesa.

Aune Suve juhendamisel:

- Vargamäelased – 4 vanemskauti, moodustati 1999. aasta detsembris;
- Tiigritüdrukud – 5 skauti, moodustati 2000. aasta jaanuaris alustanud hundudena pesas Albu kriimud;
- Tiigrikutsud – 5 vanemskauti, moodustati 2000. aasta septembris;
- Männifännid – 6 vanemskauti, moodustati 2000. aasta septembris;
- Albu käng – 5 skauti, moodustati 2001. aasta oktoobris;
- Jäägrid – 6 skauti, moodustati 2001. aasta novembris, alustanud Albu kavalate kriimude pesana;
- Nublud – 6 hundut, moodustati 2001. aasta novembris;

- Tammetõrukad – 4 hundut, moodustati 2003. aasta septembris;
- Tugevad Grislid – 4 hundut, moodustati 2004. aasta septembris;
- Must rüütel – 5 skauti, moodustati 2004. aasta sügisel;
- Kasekesed – 6 hundut, moodustati 2004. aasta sügisel Kristiina Otsa ja Kadri Agu juhendamisel;
- Kotkas – 6 hundut, moodustati 2001. aasta oktoobris.

MIS ME TEEME?

Lisaks igapäevastele koondustele võib Kõrvemaa hundusid ja skaute kohata kodukandi ja selle lähedal asuvatel erinevatel matkaradadel, Albu valla üritustel ja otse loomulikult ka Eesti Skautide Ühingu ja Rävälä Skautide Maleva ettevõtmistel. Lipkonnapäeval 1. mail on erinevatel aastatel andnud hundulubaduse ja skauditootuse ühtekokku 34 hundut ja skauti. Teised on seda teinud erinevates laagrites. Tootuse andmiseks on meil kaks kohta: esimene Albu vallas Kodru rabas soosaarel ja teine Aravetel Eeva kivirahnu juures.

Eesti Gaidide Liidu ja Eesti Skautide Ühingu Sihtasutuse toetusel on läbi viidud sõpruslaagreid. Meie suuremateks sõpradeks on Rapla Päästeskaudid ja Piritä Ökoskaudid, uuteks sõpradeks on Palivere hundud, kelle pesa esimesel sünnipäeval käisime tänavu sügisel.

Igal aastal on olnud meie eesmärgiks korraldada üks lipkonnalaager.

Tunneme uhkust, et Eesti Skautide Ühingu Anton Õunapuu karikavõistlusele on juba kahel korral märgitud Kõrvemaa lipkond.

KES MEID JUHIVAD JA KUIDAS MEID LEIDA?

Kõrvemaa lipkonda juhivad:

lipkonnajuht Aune Suve 52 90 763 aune.suve@mail.ee
programmijuht Liina Salvetse 38 20 466
sekretär Helen Liiv 55 577 751

KÕRVEMAA LIPKOND

Kõrvemaa sõpruslipkonnal Rapla Päästeskauditel külas 17. mail 2002.

Kõrvemaa skaudid ja hundud on viie aasta jooksul andnud oma lubadused ja tootuse 1. mail, lipkonna päeval. Pildil Nublude pesa 1. mail 2002.

Fotod Aune Suve